

TimeOut

BARCELONA

#587

5 - 11
DE MARÇ
2020

2,95€

TE'L PODEM
REGALAR GRÀCIES
ALS NOSTRES
ANUNCIANTS

Najat El Hachmi

Jenn Díaz

Maria Climent

Carme Riera

Relats

Quatre contes inèdits amb Barcelona
i els feminismes com a inspiració

2manydjs (dj set), afrojuice195, airaboi, aj tracey, alina pash, âme, anna, arca, avalon emerson, b1n0, badsista, battles, batu, the black madonna, the blaze, califato ¾, carl cox, carles viarnès & alba g. corral, channel tres, charlotte de witte, the chemical brothers, chenta tsai - baobae, chico blanco, conducta, critical soundsystem, dave, dead normal, despacio (james murphy + 2manydjs), dj marcelle / another nice mess, djohnston, dj python, egosex, eric pryd, etm, folamour, gela, giant swan, headie one, helena hauff, hidrogenesse, howling, ikram bouloum, ivy barkakati, james murphy, jayda g, job jobse, joy orbison, juicy bae, jyoty, kaydy cain, kelman duran, kink, koreless, la fleur, laurent garnier, lechuga zafiro, lindstrøm, lost souls of saturn, lous and the yakuza, lucient, manara, maria arnal i marcel bagés, max cooper - yearning for the infinite, mbodj, mc yallah & debmaster, midland & shanti celeste, miret, morad, ms nina, mura masa, nara is neus, nihiloxica, niño de elche, nu guinea live band, or:la, people you may know, pixel de stael, polo & pan, princess nokia, project pablo live, reinier zonneveld live, reykjavik606, richie hawtin, rojuu, royce rolo, ryoichi kurokawa - subassemblies, sama', sega bodega, skee mask, telefon tel aviv, tnght, tomm¥ €a\$h, venus x, virginie, wesphere.

Una iniciativa de

Amb la col·laboració de

Amb el patrocini de

Col·laborador

Amb el suport de

Mitjans associats

Mitjans col·laboradors

Venda de tickets

Sumari

Del 5 a l'11 de març de 2020

Jenn Díaz

Carme Riera

FOTOS: IVAN MORENO

Reportatges

18. Existeixo, escric

Maria Climent, Jenn Díaz, Najat El Hachmi i Carme Riera han escrit quatre relats inspirats pels feminismes amb Barcelona com a teló de fons. I l'Anna Pacheco ens tria tretze llibres –de narrativa, poesia i assaig– d'autores d'arreu del món i de diferents èpoques que podem recuperar aquest 8M.

Seccions

- 02. Ara i aquí
- 24. Coses per fer
- 29. Cinema
- 32. Teatre i dansa
- 36. Música i nit
- 39. LGBTI+
- 40. Art
- 42. Menjar i beure
- 46. Tendències
- 48. Viatges

CONVERSA AMB NOSALTRES

 facebook.com/timeoutbcn

 @timeoutbcn

 @timeoutbcn

MIRA AIXÒ!

Per **María José Gómez**

En femení i plural En aquest Time Out més de vint barcelonines expliquen les seves lluites, que són les nostres. Una artista ha creat un sac de boxa contra la violència de gènere (pàg. 6), dues directores estrenen clàssics feministes (pàg. 32), una actriu recorda la invisibilitat de les dones de 50 anys (pàg. 29), sis mestres del sushi denuncien prejudicis masclistes (pàg. 42), una escriptora punk clama justícia (pàg. 36)... Llegiu-les.

Ara i aquí

Per Andreu Gomila, Erica Aspas i Ricard Martín
timeout.cat / barcelona

Tria de què escriuen Marta Orriols,
Marc Pastor, Irene Solà i Víctor
Recort a @TimeOutBCN

Tulipes

Un relat de Marta Orriols

VA DE TULIPES però al sostre de la terminal hi ha un globus en forma de tauró que s'ha escapat de la mà d'alguna criatura. Mires per enèsima vegada la targeta d'embarcament i la cua als taulells de facturació. Hi ha un ramat d'adolescents esvalotats que arrossegueu maletes petites i una professora que no volia fer aquest viatge. Els imagines dins d'un museu d'aquí a unes hores, frisant per tocar pits i cossos que no siguin de marbre o de terracota. Sempre has pensat que un grup d'adolescents a punt de pujar a un avió porta mala sort. Bé que hi devia haver algú que va instaurar la saviesa popular, els refranys o les frases buides, *que sigui una horeta ben curta, tu rai que ets jove, tal dia farà un any*. T'agrada imaginar com s'originen aquestes coses: les expressions, la collonada dels gats negres, o si The Cranberries collien nabius al bosc quan van decidir el nom del grup. No veus per què no podries tu inventar malastrugances. Et fan més por els adolescents

passant el control de seguretat que no pas el grup d'asiàtics amb mascareta que et rodeja ara mateix. No oblidis les tulipes. N'has d'escriure alguna cosa i desitjaries escriure sobre el tauró mig buit o mig ple d'aire que ensenya les dents des de les altures.

Sempre és més fàcil escriure sobre una cosa fora de context. Un tauró sense mar. Un tauró dalt al cel. En canvi, una tulipa la pots posar en qualsevol context que no sorpren. La taxonomia és el que més t'agrada de les flors i de tot en general. Els desplegables de la vida, el superregne, el regne, l'ordre, la família i la subfamília. A la de les tulipes hi afegiries el parell d'esclops amb un molinet pintat a la punta que la teva àvia tenia tancats dins una vitrina. Va dir que havia vist camps sencers de tulipes i ho va pronunciar amb vertadera fascinació onírica. No aixecaves dos pams de terra i un camp de tulipes i els formatges rodons era el més

**No veus
per què no
podries tu
inventar
malas-
trugances**

internacional que contenia la idea de món més enllà de les petites fronteres fetes d'avis, germanes i pares. Mira't ara, penses. Les fronteres et sobren, hi caus dins, t'hi entrebanques. No lessaps marcar mai. El teu lloc al món és recollir tot el que veus en una cua d'aeroport i guardarlo en algun lloc per fer-ne després un ram ben gros de tulipes. Mirar els capolls

tancats com certes temporades de la vida, i de sobte l'endemà, passar-hi pel costat i descobrir-los exhibint les intimitats. Així amb tot.

La polseguera d'adolescents fan via cap a l'esquerra i a tu et toca embarcar a la dreta. Alleugerida, dones una última ullada al tauró. Juraries que t'ha picat l'ullet o que t'ha perdonat la vida.

→ La setmana que ve... 'IPA' per Víctor Recort.

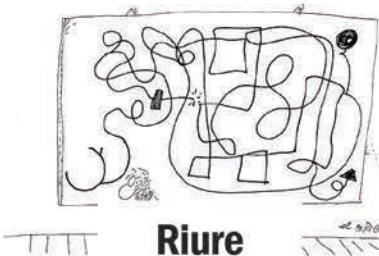
QUÈ FER SI VOLS...

Tres coses que has de fer aquesta setmana

Denunciar

Muses és una exposició-acció que omplirà el Gòtic -Pati Llimona, Sidecar, Elisava...- de grans fotos de dones que han patit la violència masclista. El dimarts 10 també hi haurà una penjada de fotos a l'espai urbà.

Riure

Fa 25 anys que **Perich** ens va deixar. El Born Centre Cultural el recorda amb la mostra *Humor amb ulls de gat*, amb dibuixos originals i documentació personal que no havia sortit a la llum. Del 5 al 15 de març amb entrada lliure!

Esgarrifar-te

El dissabte 7 a les 22 h hi haurà una projecció especial de la primera pel·li de terror de la història, **El gabinet del Dr. Caligari**, amb la banda sonora que el grup Toundra ha compost en exclusiva i que interpretarà en directe.

Damm 2020

COMLOT IPA

— MEDITERRANEAN
INDIA PALE ALE —

AMB LLÚPOL
DE PRADES

Complot en recomana el consum responsable 6.6º

QUEDA'T AMB ELLA

Van néixer després dels Jocs Olímpics i ja es fan sentir. Recorda els seus noms

Leia Goiria

Artista feminista, 24 anys
@beia.a

Per què t'afegeixes l'etiqueta feminista?

És una raó política, i també perquè el contingut de la meua obra sempre és amb perspectiva feminista, ja sigui en les temàtiques o en la manera de fer. Per mi és important trencar amb la idea hegemònica de l'artista-gení, home i blanc, que tenim a la societat.

Com es plasma això en la teua obra?

Reflexiono sobre com les dones ocupem l'espai o més aviat sobre com no l'ocupem. Quina posició tenim les dones en l'art, en la societat, en els espais públics i privats, quines violències existeixen en aquests espais, quines normes de gènere hi ha... I ho faig amb art tèxtil, un tipus d'art que sempre ha estat molt invisibilitzat perquè es relaciona amb el món domèstic.

Tens una exposició sobre això.

Sí, formo part del col·lectiu Mateixes Mancances, amb

l'artista Berta Vallvé, i exposem al Centre Cívic Guinardó fins al 31 de març. Adaptarem l'espai expositiu en estudi comunitari per tal de conèixer i estudiar altres artistes tèxtils de forma conjunta i horitzontal.

Una artista:

Regina José Galindo

Una denúncia:

L'assassinat de l'artista Ana Mendieta

I la teua obra personal?

Tinc peces com un sac de boxa on he transferit titulars mediàtics que culpabilitzen la dona i que són formes de violència. I s'hi pot interactuar pegant-li, per tal d'apel·lar a l'autodefensa feminista. Estarà exposada amb altres obres a la Casa Planas de Mallorca, a partir del 13 de març.

■ Begoña García Carteron

SENTIT AL CARRER

Coses divertides (o no) que hem sentit aquesta setmana als carrers de Barcelona

Una senyora parlant pel mòbil a la plaça de Sant Jaume:

-¡De tanto hablar del coronavirus nos estamos inmunizando!

A la cua del cafè, un home diu:

-Doncs si em foten en confinament, em tornaré a mirar *The wire* sencera!

Dues amigues als Ferrocarrils, discutint sobre què li escriu una d'elles a un noi:

-Tia, però és que si li dic de quedar no estudiarem.

Als Jardins de Laribal:

-Qué pedazo de rata acabo de ver, nen. ¡Medio metro de rata!

Un home sol aixeca el puny i crida:

-¡Viva l'Agència Tributària i la mare que els va parir!

Vas néixer després del 92? Has sentit alguna cosa curiosa al carrer? Escriu-nos a redaccio.cat@timeout.com

Guitar Bcn20

We ♥ MusiQ

TheProject*
LIVING LIVE MUSIC

Vetusta Morla

6, 7 i 8 de març
Auditori del Fòrum

Noa

7 de març
Palau de la Música

Sinsinati

13 de març
Luz de Gas

Second

14 de març
BARTS

El Kanka

15 de març
Teatre Auditori Sant Cugat

Ferran Palau

20 de març
L'Auditori Sala 2

La Sra. Tomasa

21 de març
Apolo

María Peláe

26 de març
Luz de Gas

Nouvelle Vague

30 de març
BARTS

Pau Vallvé

2 d'abril
Bikini

Ciao Marina

18 d'abril
Luz de Gas

Dani Fernández

19 d'abril
BARTS

Erlend Øye & la Comitiva

20 d'abril (Kings of Convenience /
BARTS The Whitest Boy Alive)

Mastodonte

Asier Extéandia & Enrico Riva
23 d'abril
BARTS

SUU

25 d'abril
BARTS

Lee Fields

6 de maig
Apolo

Judit Neddermann

15 de maig
BARTS

Carlos Sadness

16 de maig
Sant Jordi Club

Els Amics de les Arts

16 de maig
Auditori del Fòrum

Nil Moliner

21 de novembre
Sant Jordi Club

i molts més
a.guitarbcn.com

Anna Pacheco
Cap de reportatges

FIGHT!

Ricard Martín
Menjar i beure

Hologrames de persones

(i la setmana que ve... Taula per a una persona)

Estimat holograma

Estar en contra dels hologrames és com dir que estàs en contra dels e-mails, del mòbil, d'internet, de la vida. Prou covards: si acceptem que els hologrames ja són aquí i que algunes coses ens agradaran més i d'altres no tant, millor. Per exemple: dependents hologràfics en una botiga de roba, *mal*. Prefereixo que donem feina als humans. Holograma per jugar en un videojoc i flipar més amb la realitat virtual, bé. Rajoys del futur fent discursos amb hologrames, *mal*. Fer hologrames d'éssers estimats que ja són morts –com recentment anunciava la BBC–, bé. Què voleu que us digui: els hologrames incorporen una nova narrativa, una altra forma possible de viure i sentir les coses. O us creieu que abans podíem imaginar que seria factible enamorar-se gràcies a Tinder o que un robot ens aspirés la casa? Acceptem que les nostres filles o netes aprendran anatomia amb un holograma allà, enmig de la classe. No és cap drama. Això sí, que passi a la pública, que la diversió no només sigui per als rics.

Vull carn i sang

Recordo un concert de Dio al Razzmatazz; una meravella, en què el Sinatra del heavy metal –l'inventor de la mà cornuda– va repassar quatre dècades d'èxits. Música feta per a estadis a un pam de la teva cara, que sortia de la gola operística d'un homenet de metre seixanta que va connectar amb tot déu, des del crustaci de primera fila a l'esnifador del vàter. Mort el 2010, Dio avui *surt* de gira com a holograma. Com han fet l'Elvis o l'Amy Winehouse. Siguem seriosos: la diferència entre veure *actuar* un holograma o un artista real és la que hi ha entre cardar o fer-se un cinc contra u mirant porno. Que el món s'esmicoli dispara la nostra necessitat d'asèpsia en el dia a dia, i volem que tot s'arregli prement una icona cuqui, des de tallar una relació a fer que un precari em porti el sopar en bici. El futur assolit sempre és més *cutre* que les distopies literàries: perquè poc sovint calibren bé la variable de l'estupidesa humana (menys aquella obra mestra, *Idiocràcia*, on ja fa temps que vivim).

GRRRR!

Grans coses que envegem d'altres llocs

Tampons i compreses gratis com a Edimburg

Tirem de tòpica realitat: habitem un país on es pot comprar una revista porno a un IVA superreduït del 4% però en canvi els productes d'higiene femenina –no considerats de primera necessitat– paguen un 10%, com fer un cubata a un bar. Per això aplaudim l'eliminació de la *Tampon tax*, el 0% d'Irlanda, l'Índia i Austràlia, i més encara la mesura del govern d'Escòcia, que ha fet una passa legislativa fonamental per convertir-se aviat en el primer país del món que distribuirà de forma gratuïta productes d'higiene femenina per considerar-los, esclar, de primera necessitat. ■ Manuel Pérez

Més coses que voldríem tenir a BCN a timeout.cat/grrrr

PHOTOGENIC
FESTIVAL

exposicions
conferències
workshops
demos
i més

05 → 19
/3 /3

Antiga Fàbrica Estrella Damm

conferències ↘

Aprender a mirar
Ana Becerra

T'estimo, la fotografia com una forma d'amor
Tanit Plana

Fotografiar amb ulls de dona
Pilar Aymerich

Ornitografies, la bellesa oculta del vol de les aus
Xavi Bou

Fotografia analògica en l'actualitat
Laia Albert per Revela't, Joan Teixidor per IEFC, Pep Pérez i Carolina Villarino

Post-Boom del fotollibre
Xènia Gasull, Bego Antón i Inés Casals

25mm with Gigi Vives
Olympus

Clavoardiendo, la revista de los que aman la fotografía
Roberto Villalón de Clavoardiendo Magazine

Revista 5W, fotoperiodismo de larga distancia
Anna Surinyach

tallers ↘

Una mañana fotográfica con Marta Mas
La fotografía como vía de comunicación
Marta Mas Sigma Ambassador

Retrat Strobist
Isidre Garcia Punti d'IEFC

Una tarde fotográfica con Victor Supertramp
La fotografía de moda urbana
Victor Supertramp, Sigma Ambassador

Creative Liquid Photography
Cassandra Stuyt Ra i Salvatore Elefante
Seeway Escola de fotografia LCI Barcelona

altres activitats ↘

Visionat de portfolis
Màster de fotografia i disseny d'Elisava

No és l'equip, ets tu
Presentació de llibre, Martí Sans

Joan Fontcuberta:
El que queda de la fotografia
Projecció del documental i xerrada amb els directors Carles Prats i Roger Grasas

"La imagen vestida" una Masterclass de Outumuro

14/3

11h

22h

* Les conferències i tallers es faran en l'idioma que desitgi cada conferenciant o tallerista.

Entrada All day
3€ + dues consumicions

Entrada tallers
40€ c/u + entrada All day + 3 consumicions

Venta d'entrades només online

amb el suport de

#EXPOSA'T

Venda d'entrades i més informació
www.photogenicfestival.com

BCNQUIZ!

Medicina

Per Ricard Martín

Visca! El pressupost de salut és de 9.700 milions i reverteix les retallades per primer cop en deu anys. Què en sabeu, de metges?

1. Quin va ser el primer gran hospital de Barcelona?

- 01.** L'Hospital de la Santa Creu, que va manar edificar el rei Martí l'Humà.
02. La massiva i sublim joia modernista de l'Hospital de la Santa Creu i Sant Pau, de principis del segle XX.
03. Una clínica privada del segle IX, propietat de Guifré el Pilós, especialitzada en depilació a espasa.

2. Il·lustres doctors

SIMÈO

→ Patriarca amb el nom del qui obrí el mar Roig.

TRUFES

→ El cardiòleg et dirà que no en mengis massa.

GUÉSSAMA

→ Ha descobert com funciona la metàstasi.

Fou la primera dona llicenciada en Medicina d'Espanya i la segona a tenir el títol de doctora: anava de la facultat a casa amb dos guardaespalles.

KIT!

IDENTI-

De les tres primeres metgesses, ella va ser l'única que va exercir: durant 25 anys. També va advocar per l'abolició de la insana i opressora cotilla.

3. Cert o fals?

→ El president Kennedy va ser decisiu perquè l'Hospital de la Vall d'Hebron tingués la primera unitat de neonatologia de Catalunya.

4. Per què va esdevenir tristament conegut l'antic Hospital del Tòrax de Terrassa?

- 01.** Va ser l'hospital amb l'índex de suïcidi més elevat d'Espanya.
02. Perquè els pacients es morien abans que els atenguessin: tenia quatre cops més pacients que qualsevol altre hospital.
03. El menjar era molt dolent: qui hi dinava anava directament a Ingressos.

SOLUCIONS: 1. És va inaugurar al segle XV, un dels més antics del món. El va substituir l'Hospital de Sant Pau el 1900. 2. **MOISÈS BROGÍ** va ser cap de cirurgia de les Brigades Internacionals i va implantar els quiròfans mòbils a la Guerra Civil. **Valentí FUSTER** és president de l'Associació Mundial de Cardiologia. **Joan MASSAGUÉ** ha descobert que la metàstasi és la curació d'una ferida que ha sortit malament. 3. **Cert.** **Patrick,** fill de **JFK,** va morir el 1963 a les 39 hores de vida: no existia la tecnologia respiratòria per a prematurs. La implicació de Kennedy va fer que poc després es desenvolupés. El 1966 es va crear el Servei de Neonatologia de la Vall d'Hebron. 4. 1. Els pacients es tiraven del novè pis a un jardí de malnom la Jungla. Avui és el Parc Auditori i el Parc de la Jungla. **Dolors Aleu.**

Si em perdo, busqueu-me a... El Pati Manning

Carla Romera
Estudiant en
pràctiques

Passaràs per l'Holalal!, el Mucci's, la llibreria Medios... passeja des de la plaça Castella fins a la Facultat de Geografia i Història, al carrer Montalegre. Just al davant s'aixeca una porta que es pot confondre amb el CCCB. Però no. El Pati Manning és un racó amagat i la seva

cafeteria, un secret de domini públic entre els estudiants de la zona. Seu, avança feina, estudia, retroba't amb un vell amic o deixa't captivar per aquest pati de pedra freda i grans arcs que, lluny d'incomodar-te, t'acull. El claustre no es mourà, però tampoc t'esperis massa.

Troba més inspiració per descobrir Barcelona i gent al·lucinant a timeout.cat

Un Wagner de luxe

El Liceu estrena mundialment la nova producció de 'Lohengrin', l'òpera més romàntica de Wagner, dirigida per la seva besneta i protagonitzada pel tenor Klaus Florian Vogt

DE QUÈ VA...

L'estrena mundial de la nova producció de *Lohengrin*, de Wagner.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Perquè és l'òpera més romàntica del compositor alemany i està dirigida per la seva besneta.

→ Gran Teatre del Liceu.
M: Liceu. Del 19 de març al 5 d'abril.
liceubarcelona.cat

SI JA ERA considerada una obra especial, perquè va ser la primera del compositor alemany a estrenar-se a Barcelona l'any 1882, ara *Lohengrin* torna a la nostra ciutat amb una càrrega emocional extra. I és que la seva besneta, Katherina Wagner, estrena mundialment al Gran Teatre del Liceu una nova i modernitzada mirada a la producció.

Considerada l'òpera més romàntica de Wagner, *Lohengrin* és un cant a l'amor i al desig desesperat perquè sigui pur i incondicional. A l'obra, un misteriós heroi sense nom apareix per sorpresa per salvar de les injustícies el poble de Brabant i la seva princesa, Elsa. Però la revelació de la identitat del heroi Lohengrin i el trontoll d'un amor, entre ell i la princesa, que semblava pur i incondicional, fa d'aquesta

trama una història amb un final tràgic i desolador. Una obra en què Wagner ens parla de l'amor com un bé fràgil que pot trencar-se en qualsevol moment.

Fred i símbols

Amb tres cubs suspesos sobre l'aire que representen els diversos mons enfrontats d'un comtat de Brabant fred i gris, l'òpera es desenvolupa a la vora d'un riu envoltat per un bosc d'hivern.

Sobre aquest paisatge sense fulles i amb un fons blanc gèlid, es podran veure elements simbòlics com un llac congelat que està a punt de trencar-se sota els peus dels personatges. Igual que el seu amor. De fet, l'ombra i el fred que desprèn la producció és la metàfora del final imperfecte de l'obra i el seu missatge:

qui no estima incondicionalment està destinat a la desolació.

Veus privilegiades

La nova producció serà molt especial perquè comptarà amb Katherina Wagner com a directora escènica. Però això no és l'únic element que farà única la posada escènica, també ho seran les seves veus. Klaus Florian Vogt, un dels tenors més aclamats del moment i un autèntic especialista en el repertori wagnerià, interpretarà Lohengrin, mentre que Evelyn Herltzius, mezzosoprano amb més de dues dècades de triomfs interpretant Wagner, encarnarà Ortrud. Animeu-vos i no perdeu l'oportunitat de sentir com el Wagner més romàntic us posa la pell de gallina!

SÈRIES

La Tierra de noche

SI US PENSEU que amb aquest títol us parlarem d'una sèrie de misteri o de la pel·li de Jim Jarmusch, aneu errats. *La Tierra de noche* és una docusèrie que mostra per primera vegada com es comporten les espècies quan es fa de nit. Des de la selva amazònica a l'Àrtic fins a les grans ciutats. Hi veureu micos, pumes, ossos polars, lleons i bestioles que mai havien estat enregistrades. Per a diumenges de ressaca emocional.

■ **Seriealizados**
→ Disponible a Netflix.

Ben fet

Innovar en el món dels documentals d'animals. La BBC és el rei Mides del gènere, però Netflix està trobant el seu lloc apostant per premisses originals, com a *La Tierra de noche* i a meravelles com *Nuestro planeta*.

No cola

Es fa estranyíssim veure un documental sobre la vida salvatge sense la veu del mite, el guru, David Attenborough. La narradora aquí és de Samira Wiley. Res a dir, però volem que torni Attenborough: *contigo empezó...*

DICCIONARI URBÀ

ARGOT PER A BARCELONINS XERRAIRES

Per Josep Pedrals

Remorrejar

Acció de besar els llavis d'algú (morrejar) intensificada i reduplicada de manera que esdevingui un acte col·lectiu en el qual s'exageri la intensitat i es provoqui un soroll confús (una remor): petó sorollós de conjunt.

3 RAONS PER LLEGIR...

SUSAN SONTAG

Sobre la fotografia

A la coberta de *Platò*
Objectes malencinats
L'herència de la veu
Evangeli fotogràfic
El món de la imatge
Sobre la textura dels arbres

SOBRE LA FOTOGRAFIA

Susan Sontag

→ Arcàdia. La Virreina Centre de la Imatge.
Trad. d'Anna Llisterrí. 264 pàgines. 18 €.

1.

Un clàssic

En els seus assajos per al *New York Review of Books*, Susan Sontag proposava una genealogia de la fotografia i pensaments sobre el mitjà que ressonen en present. Es van recollir en un llibre, del 1973, que ha esdevingut títol de referència de la història de l'art; ara el podem llegir en català per primera vegada.

2.

Entre la fantasia i la informació

Sontag ens fa viatjar per les imatges, tot i que el llibre no en conté cap. Revisa –amb encert o no– els raonaments de Walt Whitman i les fotografies de Diane Arbus, entre d'altres, i parla del temps contingut en les imatges, de l'actitud voyeurística, de l'artefacte fotogràfic, entre la fantasia i la informació.

3.

Sontag inèdita

El llibre d'Arcàdia inclou dos textos inèdits. L'escriptora, a qui van marcar per sempre les imatges dels camps de Bergen-Belsen i Dachau, hi apunta que la història d'Occident és visual i que "la fotografia és una manera de veure, no és el fet de veure mateix". ■ *Eugènia Sendra*

PREN-NE NOTA

Divendres modernista

La Casa de les Punxes s'uneix als plans 'afterwork' amb el Friday Late: una nit plena d'art, màgia i cervesa!

SI EL QUE us agrada és l'art i els plans *afterwork*, hem trobat el vostre esdeveniment ideal. La Casa de les Punxes obre les portes amb els Friday Late per oferir-vos, el primer divendres dels mesos de març, abril i maig, un recorregut nocturn únic perquè us endinseu en el Modernisme en una nit molt especial repleta d'història, d'art i de bon rotllo!

Passejant per la Diagonal, entre Bruc i Rosselló, és inevitable no alçar la vista davant d'aquesta obra mestra de l'arquitecte català Josep Puig i Cadafalch. La Casa de les Punxes és coneguda per ser un dels edificis més representatius de tot Barcelona però, sobretot, per haver estat inspirada en la llegenda de Sant Jordi. Aquesta icònica joia del Modernisme català deixa bocabadats tant turistes que la veuen per primera vegada com veïns

que passen sovint pels seus voltants. I si l'exterior ens impressiona, l'interior encara ho fa més.

Si ho voleu descobrir, la visita consta precisament d'un itinerari autònom, que podreu realitzar en diferents grups, per conèixer les seves meravelloses sales. Una experiència que culminarà de la millor manera: gaudint d'una bona cervesa mentre contempleu l'espectacular vista de Barcelona des d'un espai tan fascinant i poc visitat com és el seu emblemàtic terrat. Oi que ja us han agafat ganes d'anar-hi? Doncs no us podeu perdre aquesta oportunitat per gaudir de l'art i l'essència modernista d'un dels llocs més simbòlics de tota la ciutat. Ja teniu el pla d'*afterwork* muntat!

→ La Casa de les Punxes. M: Diagonal i Verdader.

Primer divendres de març, abril i maig, 19 h.
casadelespunxes.com

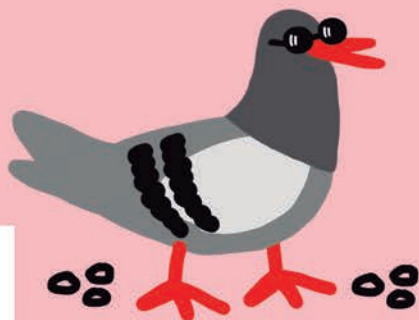
Sopars per recordar!

ÉS MOLT PROBABLE que durant el recorregut se us obri la gana... doncs no és cap problema! La Casa de les Punxes compta amb el restaurant Mataranya, que destaca per la seva àmplia oferta de tapes tradicionals catalanes i embotits ibèrics i de la Cerdanya, i pel seu espai ampli i lluminós. Tant si esteu de visita a l'edifici com si simplement us ve de gust bona teca, aquest restaurant és una gran opció: plats com l'arròs de bolets, les braves amb salsa picant de xipotle, les croquetes de pernil ibèric o les mandonguilles de sépia us deixaran ben servits!

MÓN TIME OUT

DISCULPI, SENYORA!
AQUEST PA ÉS GLUTEN
FREE? SI NO, PASSO...

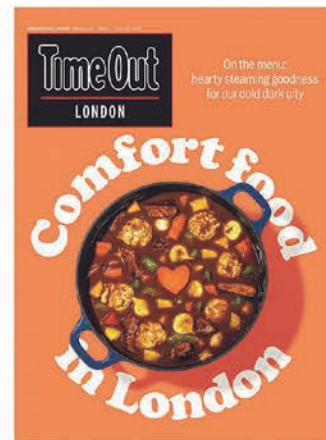
LA MANDANGA X TIME OUT

La piconadora de tòpics

QUÈ SÓN MÉS abundants a Barcelona, els coloms o els locals cuquis? Són les intoleràncies alimentàries una moda més, com ensenyar els turmells i replicar *Ok, boomer*? Aquestes preguntes sense resposta han servit d'inspiració a la Mandanga per a la primera il·lustració que ha fet per a Time Out Barcelona. Noemí Rebull, la il·lustradora polígonera (sic) que pren nom artístic d'una cançó mítica del Fany i que té més de 100.000 seguidors a

Instagram –feu-vos el favor de seguir-la a @la_mandanga–, passarà pel seu sedàs d'humor corrosiu els tòpics més flagrants de la nostra ciutat. I cada primer dilluns de mes podreu veure'n el resultat al nostre IG i IG stories, sota el hashtag #TòpicsBarcelona by Mandanga. També s'atrevirà amb els tòpics madrilenys: busqueu a partir del març les seves il·lustracions a @timeoutmadrid i a @timeoutbcn i intenteu no somriure. Impossible.

GRANS PORTADES

Londres

Els locals de la capital anglesa que cuinen per fer-te sentir bé.

Lisboa

Projectes on cal afanyar-se a anar abans que desapareguin!

TRES D'INSTAGRAM

Una tria del que compartiu a #timeoutbcn

Obres mestres de Domènech i Montaner i Gaudí cara a cara.

Explosió de colors primaverals al MACBA.

Bombolles de sabó que viatgen per Barcelona.

Segueix-nos a instagram: @timeoutbcn

Reciclar té premi!

Un estil de vida més sostenible és possible, i per ajudar a aconseguir-ho, Diagonal Mar proposa una campanya que fomenta el reciclatge, amb premis inclosos. Us ho expliquem!

SABÍEU QUE EL primer contenidor de reciclatge que es va instal·lar a tot l'Estat va ser a Barcelona? Era l'any 1982, un temps en què paraules com reciclatge o sostenibilitat encara no formaven part del vocabulari de ningú. Es va col·locar, concretament, a la plaça de Sant Jaume i estava destinat a recollir vidre. El contenidor groc no va arribar fins al 1997, una època en què encara tampoc hi havia gaire consciència ecològica. I ara, la nostra ciutat torna a ser pionera en qüestions mediambientals, amb la instal·lació de màquines de reciclatge d'ampolles de plàstic d'un sol ús al centre comercial Diagonal Mar.

De fet, Diagonal Mar és un centre comercial molt innovador en iniciatives de compromís amb l'entorn. Està especialment conscienciat de la cura dels mars, intentant evitar que s'hi aboquin plàstics, i ho fa no només a través del reciclatge sinó també de la substitució

Què hi guanyem?

Els millors premis són els que ens beneficien a tots. Us n'expliquem alguns dels més sorprenents!

1. Reciclant una ampolla de plàstic s'estalvia energia per mantenir una bombeta de 60W encesa durant una hora i mitja.
2. El plàstic de les ampolles es pot transformar en materials per crear altres objectes, com fusta plàstica, fibra tèxtil...
3. Amb 40 ampolles de plàstic es pot fer un folre polar.
4. Amb 22 ampolles es pot fer una samarreta.
5. Cada ampolla que recicla a Diagonal Mar us donarà punts que podreu bescanviar per regals!

de bosses i altres embalatges d'un sol ús d'aquest material contaminant per d'altres de més sostenibles. A més, també té cura de l'aire, i ha instal·lat unes lones publicitàries d'un material que a més de ser sostenible absorbeix la pol·lució.

Màquines intel·ligents

Ara, tothom que vulgui podrà portar i dipositar envasos buits per reciclar en dues màquines ubicades a la rotonda central del centre comercial Diagonal Mar. I fer-ho, a més, tindrà compensació, ja que cada envàs donarà uns punts en uns *tickets* que es podran acumular. La campanya, que porta per títol *Si reciclem, hi guanyem tots*, estarà activa fins al 31 de març. I els punts acumulats es podran bescanviar, entre l'1 i el 15 d'abril, per ampolles reutilitzables o per targetes de regal que es podran utilitzar en el mateix centre. Us hi apunteu?

→ Diagonal Mar. Av. Diagonal, 3. M: El Maresme | Fórum.
Fins al 31 de març, diagonalmarcentre.es

GRATIS BCN

Gaudeix de la ciutat per la cara

FESTIVAL

Photogenic

Cinquena edició d'aquest festival on vint fotògrafs emergents exposen la seva obra a vint comerços singulars, deu de Ciutat Vella i deu de Gràcia. Una ruta expositiva que realça l'escena local i els petits comerços i els seus productes.

→ Diversos espais de Ciutat Vella i Gràcia. Del 5 al 19 de març.

EXPOSICIÓ

Llibertats perdudes

Primera mostra de l'associació Catalunya Mirades Solidàries, que promou la defensa dels drets humans. Està formada per 58 fotos d'autors com Samuel Aranda, Kim Manresa i Joan Guerrero, i els textos els signen, entre altres, Jordi Cuixart, Miquel Barceló i Carme Ruscalleda. La recaptació de la venda de les fotos anirà a Open Arms.

→ Galeria Valid Foto. M: Arc de Triomf. Fins al 6 de març.

MERCAT

Intercanvi de roba Slow Fashion & Co

Teniu roba en bon estat abandonada a l'armari? Porteu-la a aquest mercat! S'accepten un màxim de deu peces per persona (netes i senceres) i, per aconseguir generar un residu zero, demanen que porteu les vostres pròpies bosses per posar-hi la roba nova que agafeu.

→ Orval. M: Marina. Ds. 7, de 10 a 14 h.

CINEMA

'Kate Nash'

A mitjans dels 2000, Kate Nash va passar de l'anonimat a convertir-se en una estrella. Va tastar les mels de l'èxit i també les seves trampes i abusos. Aquest documental tracta amb llum els pitjors moments de la vida de l'artista.

→ CC Matas i Ramis. M: Vilapicina. Dv. 6, 20 h.

Trobareu moltes més idees per fer sense gastar ni un cèntim a timeout.cat/barcelonagratís

TimeOut

BARCELONA

Portada: IRISNEGRÓ, amb fotografies d'IVÁN MORENO i MARIA DIAS
Plaça Relat, 18. 1a planta
08002 Barcelona |
Comercial i màrqueting T. 93 295 54 00
comercial.cat@timeout.com
Redacció T. 93 310 73 43
redaccio.cat@timeout.com
Administració T. 93 667 78 90

Conseller Executiu Eduard Voltas | Directora General de Negoci Mabel Mas | Directora General Financera Judit Sans | Director d'Operacions Digitals Àlex Martínez | Directora Maria José Gómez | Director d'art Diego Piccinino Disseny Anna Mateu Mur | Edició gràfica Maria Dias | Cap de redacció Borja Duñó | Redacció Andreu Gomila, Josep Lambies, Ricard Martín, Àlex Montoya, Anna Pacheco, Eugènia Sendra, Àlex Cabau i Sebastià Portell (agendes) | Web en català Manuel Pérez | Web en castellà Erica Aspas | Web en anglès Jan Fleischer | Notícies Marc Andreu | Col·laboradors Laia Beltran, Gerard Casau, Irene Fernández, Santi Fondevila, Mireia Font, Violeta Kovacsics, Júlia Gamissans, Ivan Giménez, Maria Gorgues, Eulàlia Iglesias, Carlos Losilla, Oriol Malet, Beatriz Martínez, Aina Mercader, Iván Moreno, Juan Carlos Olivares, Josep Pedrals, Bernat Puigdollers, Bàrbara Raubert, Martí Sales, Sergi Sánchez, Martínez, Marc Serena, Núria Vidal | Correcció textos Txell Coll, Rafael Soler | Directora de Solucions Creatives i PR Carlota Falcó | Directora E-Commerce i Comercial Aroa Cervantes | Responsable de Comunicació i Sponsor Clara Narvión | Cap de Branded Content Begoña García Carteron | Social Manager Alba Abelló | Responsable de Programàtica i Adops Digitals Henar Pérez | CRM Specialist TOS Quim Almansa | Adjunta Direcció General de Negoci Vanessa González | Màrqueting i Comercial Esther Andrés, Mercè Llubera, Carol Martínez, Marina Quer | Coordinació de publicitat Carme Mingo Fabregat | Administració i Finances Guillem Catena, Eduard Poch, Marta Tapia | Edita Time Out Spain Media SL. Reservats tots els drets. | Aquesta publicació no pot ésser reproduïda ni totalment ni parcialment sense consentiment del propietari. Tampoc no pot ésser transmesa per cap mitjà o mètode, ja sigui electrònic, mecànic o d'altre tipus. La revista no s'identifica necessàriament amb les opinions expressades pels seus col·laboradors.

Impressió Rotocobri | Distribució Suscripció | Dipòsit legal B-44772-2010 ISSN 1888-3850 | Time Out Digital ISSN 2462-3385 | Exempler gratuït, prohibida la venda

Amb la col·laboració de la Generalitat de Catalunya

Generalitat de Catalunya Departament de la Presidència

Difusió controlada per:

pgd

Imprimim en paper reciclat i reutilitzem amb materials 100% compostables

CLAVA-LI ELS ULLALS

a la **BOX BEST BURGERS**

i menja a 10 de les millors hamburgueseries de Barcelona a meitat de preu!

Compra la teva BOX per 19,95 €
a timeout.cat/boxburgers

La pots recollir a:

PANGEA
THE TRAVEL STORE

TimeOut

Existeixo, escric

El feminisme ho canvia tot: la forma com mirem el món, com ens movem, com el narrem. Aquests quatre relats ens ajuden a pensar-nos aquest 8M

Intro **Anna Pacheco**
Il·lustracions **Carmela Caldart**

“E

scriu perquè m'agrada escriure. Potser escriu per afirmar-me. Per sentir que soc". L'escriptora Mercè Rodoreda parlava de l'escriptura com el seu motor de viure, com a vehicle per explicar allò més essencial. Escriure simplement per existir.

Aquest vuit de març volem celebrar això mateix: que som, que existim, que ens narrem i expliquem nosaltres mateixes acostant-nos a l'univers particular de quatre autores catalanes, que ens aproximem als seus propis imaginaris i que ens parlen a través de la ficció

del que significa ser dona en l'actualitat.

Barcelona és l'escenari d'aquestes històries que ens parlen de ciutats imaginàries, de les relacions de poder entre admirats escriptors i les seves lectores, de privilegis i rols, de creure la víctima o l'agressor, de dones ploroses al vagó del metro; també d'imaginar nous possibles, de pensar-nos i viure com a feministes. Les escriptores Jenn Díaz, Carme Riera, Najat El Hachmi i Maria Climent ens submergeixen en clau de gènere a la seva literatura.

Perquè a través de la ficció també es poden dir moltes coses.

El plor

Per Jenn Díaz

Sempre passava igual, que passejava per Barcelona i les trobava aquí i allà, esquitxades pertot, una ciutat plena de dones arraulides en un racó de metro, ajupides a una vorera o contra una marquesina amb publicitat fastigosa i capitalista, amb senyores en roba interior i estupendes... allà on fos hi havia una dona plorant. Sovint caminava Rambla amunt amb els cascos posats, uns d'aquells grossos que t'aïllen de tot, i l'aïllaven de tot certament excepte de totes aquelles dones i noies que ploraven a la seva ciutat, que l'havia tornat a acollir. Hi havia detectat un patró, i cada cop que sortia al carrer, acabava trobant-ne almenys una.

Recordava els anys en què ja hi havia viscut, a Barcelona, i potser encara no s'adonava d'aquelles coses, perquè no mirava, perquè era més jove i només mirava el seu melic, això els joves ja ho tenen, i alguns que no ho són tant. Era la mateixa persona, però potser havia après a mirar enfora. Els homes els buscava i també els hi trobava, però la majoria d'ells feien crits a la nit, o parlaven sols, i gairebé tots els que mostraven el seu fastigueig ho feien sense amagar-se'n.

Aquesta era la radiografia que havia fet dels carrers del seu barri, que era un d'aquells barris que si surten a les notícies és per explicar alguna desgràcia, i les dones hi ploren silencioses i els homes formen l'escàndol perquè no ho saben fer d'una altra manera. Era la radiografia d'una dona jove però no tant que es mirava el món encuriosida i retenia aquella mena d'informació. Precisament per això, perquè les

La ciutat plena de dones que van plorant de ràbia o de pena, arraulides al metro

havia observades i pensava que ningú més les veia, caminava com sempre Rambla amunt plorant desconsolada i no se'n amagava. L'aire fred li tibava la pell de les galtes i tot li cremava, els ulls, la gola, l'estómac, tot ple de foc i de ràbia, i unes miques de tristesa, unes miques de pena, però sobretot tenia foc i ràbia.

Esquivava gent i de vegades, amb la màniga, s'eixugava els ulls. Les llàgrimes feien pessigolles a la pell, com petites formigues caminant cara avall, quina ràbia, quina putada, quina mala sort. Encaixava les mandíbules i maleïa l'amor, sobretot el desamor, i totes les cançons que des de feia una estona escoltava per aquells cascos grans, que l'aïllaven de tot menys dels

seus pensaments. Segur que ningú se'n adonava, del seu plor, perquè Rambla amunt ara aquí una parada de flors, ara aquí un tast, ara aquí entrades per al Barça, i tothom de vacances. La ciutat plena de dones que van plorant de ràbia o de pena, arraulides al metro o a una vorera o a les marquesines de models estupendes... i ningú les veia. Si no passés vergonya alçaria la veu, ¿és que no ens veieu si no ho fem cridant!?

Una noia l'atura. Porta un d'aquells cascos, com ella.
—Estàs bé?

Jenn Díaz (Barcelona, 1988) és autora de novel·les com *Belfondo*, *El duelo y la fiesta*, *Mujer sin hijo*, *Es un decir*, *Mare i filla* i *Vida familiar* (Premi Mercè Rodoreda).

LLIBRES!

Poesia

→01

Alejandra Pizarnik
Poesía completa (2016)

Va ser una de les veus més originals de la poesia llatinoamericana del segle XX. La seva prosa segueix vigent.

→02

Anne Carson
La belleza del marido (2001)

La descomposició del matrimoni amb increïble elegància i sofisticació poètica. Una obra genial.

→03

Elizabeth Duval
Excepción (2020)

Poemari inspirat en l'octubre català per una veu nascuda l'any 2000. Acaba de publicar-se; la seva autora promet.

Vingui a Barceldona

Per Carme Riera

Havia lluitat de valent demanant millores per als treballadors, sobretot demanant-les per a les treballadores. Exigia que si elles passaven les mateixes hores que ells perforant els bitllets dels viatgers dels tramvies i tenint cura que ningú es colés sense haver pagat, tinguessin el mateix sou. A l'empresa, a aquesta discriminació positiva per als homes, en deien *plus per risc laboral*, ja que elles estaven, per ser dones, deslliurades de l'obligació d'enfrontar-se als que armaven baralles, el més corrent, als que les agredien sexualment no sempre només de paraula, encara que per ella

aquesta agressió sexual de paraula no es deia així, perquè allò de "tia bona, et follaria aquí mateix" calia entendre-ho com un compliment, una deferència cap al seu atractiu.

—Com una floreta—vaig dir-li tot just quan la vaig conèixer.

—Una floreta? Un ram de floretes verinoses—repetí rient—. "Tia bona, et follaria aquí mateix, tia bona, t'agradaria xuclar-me-la?"—em va repetir en la seva llengua, el búlgar, i encara em va sonar més fort, més agressiu, més brutal.

—Sap?, em va costar molt arribar al mateix sou, convèncer primer els companys que cobrar

Allò de "tia bona, et follaria aquí mateix" calia entendre-ho com un compliment

menys i a sobre haver d'aguantar insults i propostes grolleres no podia ser. Els companys no ho entenien gaire bé. Alguns fins i tot em deien que havíem d'estar contentes de ser atractives i sentir-mos desitjades. Vaig dir que tal vegada, però que ells no permetrien que el que ens deien a nosaltres, sense que nosaltres poguéssim ni tan sols enviar-los a pastar fang, els ho diguessin a les seves dones... Els agradaria? No em miri així, ja sé que el meu argument no era massa feminista, però a vegades cal anar a poc a poc per arribar lluny. Calia convèncer els companys perquè les companyes, la resta de tramviàries, ja estaven convençudes. Totes. I aleshores va començar de debò la lluita. A mi se'm va ocórrer una cosa: la meua ciutat, Sofia, la capital de Bulgària, té un nom femení. De cap manera amb un nom femení, les treballadores del tramvia, el transport que des del 1901 du amunt i avall de la ciutat els habitants de Sofia, podíem continuar discriminades pel fet de ser dones. Calia que homes i dones cobréssim el mateix per la mateixa feina i que mai més ens humiliessin amb qüestions sexistes. Aquestes discriminacions no lligaven amb Sofia... I sap què va passar? Que les autoritats ens van fer cas i que ho vam aconseguir... I ara, després de jubilar-me, he estalviat tot el que he pogut per conèixer ciutats europees amb nom de dona. L'any passat vaig anar a Florència, el meu marit era italià i ja ho veu, jo el parlo si fa no fa...

—Vingui a la nostra—li vaig dir de seguida—la convido jo, tinc lloc a casa.

—Quina ciutat és?

—Una ciutat a estones prou feminista, es diu Barceldona.

Carme Riera (Palma de Mallorca, 1948) és autora de novel·les com *En el último azul* (Premi Nacional de Narrativa), *Cap al cel obert* (Premi de la Crítica Serra d'Or), *La meitat de l'ànima* (Premi Sant Jordi), entre d'altres.

LLIBRES!

Narrativa

→04

Jane Austen
L'abadia de Northanger
(1817)

Sovint és infamada, però Austen fou brillant i va escriure molt més que "novel·les romàntiques".

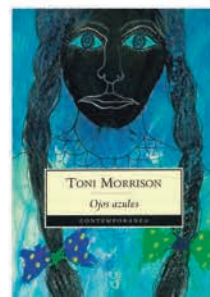
→05

Agatha Christie
Assassinat a la rectoria
(1930)

Novel·la d'intriga on els personatges femenins no assumeixen rols de víctimes o dones fatals.

→06

Toni Morrison
Ojos azules (1970)
Raça i classe són temes centrals del llibre. L'autora va guanyar el Premi Nobel l'any 1993 amb aquesta obra.

El somni de la dona de l'escriptor

Per Najat El Hachmi

Fins que tot el cúmul de fantasies que li havien poblat la imaginació durant dies no s'havien realitzat en pell i carn, respiracions i moviment de cossos nus no se n'havia adonat: allò que es pensava que volia, en realitat no ho volia. El que creia desig no era més que una il·lusió excitada que s'havia trencat en mil bocins ara, en la calidesa asèptica d'una habitació d'hotel. Estirada damunt dels llençols blancs el seu admirat escriptor li explorava una anatomia que tot d'una li semblava d'algú altre. Si ara el que havia desitjat li resultava tan desagradable, què coi era exactament el desig?

A ell l'havia llegit des que era joveneta. Una prosa torrencial, uns personatges d'un vigor inigualable i l'admirable capacitat d'articular unes trames sofisticades teixides en densos tapissos, grans històries que li havien provocat llargues nit d'insomni. La càrrega eròtica dels seus textos no era només en la manera de descriure els encontres entre els amants sinó que traspuava cada pàgina, cada paràgraf, cada paraula. L'excitava llegir-lo parlés del que parlés i havia saltat d'alegria quan els organitzadors del festival li havien dit que ella seria la voluntària encarregada d'anar-lo a recollir a l'aeroport i d'acompanyar-lo tots els dies que s'estava a la ciutat. Havien caminat junts des del Raval fins a la Barceloneta, ella amb el cor bategant, sense creure's el que

Va intentar no parlar més del compte, no fos cas que deixés anar alguna idiotesa

estava vivint. El trobava una mica reservat, que no s'esforçava gaire per mantenir una conversa durant llargues estones en què el silenci feia nosa però jase sap, els escriptors ja ho són, de tímids i callats. Ella, en canvi, havia practicat els dies previst tot l'anglès que sabia. Però va intentar no parlar més del compte, no fos cas que deixés anar una idiotesa davant d'un home d'intel·ligència privilegiada. En algun moment li havia fet una broma sobre la mida dels llits de les habitacions d'hotel que ella no havia acabat d'entendre. I se li va passar pel cap que aquell home lleugerament encorbat es passava la vida de festival en festival, de ciutat en ciutat, i que a totes les ciutats el devia rebre una dona com ella fascinant per la genialitat de l'escriptor. I per un moment es

va preguntar si no era aquella admiració seva la que li donava un poder que ell podia utilitzar com volia amb centenars de lectors calcades a ella mateixa.

Ara el tenia amorrat però no podia deixar de pensar en el *Somni de la dona del pescador* i en comptes de sentir gust pels epitelis tendrissims humitejats, es notava tota de suro. Ni prosa torrencial ni excitació intel·lectual. I la Rita Hayworth li diu a cau d'orella: "Tots els homes se'n van al llit amb la Gilda i es desperten amb mi". Qui era aquell desconegut amb qui se n'havia anat al llit?

Najat El Hachmi (Nador, 1979) és autora de novel·les com *L'últim patriarca* (Premi Ramon Llull), *La caçadora de cossos*, *La filla estrangera* (Premi Ciutat de Barcelona) i *Mare de llet i mel*.

→07

Margaret Atwood
El conte de la serventa (1985)
Ha esdevingut un clàssic: distopia amb la reproducció femenina com a teló de fons.

→08

Joan Didion
L'any del pensament màgic (2005)
Una novel·la de dol exquisida i dolorosa sobre la vellesa i la mort de la parella.

→09

Nnedi Okorafor
Binti (2015)
Obra de referència dins l'afrofuturisme contemporani. Parla de la família i ens condueix a altres galàxies.

→10

Mariana Enríquez
Nuestra parte de la noche (2019)
Una ficció gòtica que t'endinsa en la foscor; guardonada amb el Premi Herralde 2019.

No siguis bleda

Per Maria Climent

Surto del vietnamita del Raval on solíem anar cada dijous amb el Pol. No hi havia tornat des que ho vam deixar. Avui hi he vingut sola. A sopar sola. He pensat a fer-m'ho posar per emportar però m'he dit què coi, queda-t'hi. Què passa. Acompanyada pots sopar a fora però sola fa lleig, o què? Quet'hi quedis. I m'hi he obligat. Ha sigut més fàcil del que em pensava. Al final, s'està molt més tranquil·la sense aquella tensió violenta de la qual solíem emplenar l'ambient.

La sopa picant m'ha deixat amb set i potser per això, o potser perquè em resisteixo a deixar de fer coses que abans m'agradaven només perquè araestic jo sola, decideixo entrar en un altre bar a fer una cervesa, com hauríem fet un dijous a la nit normal, abans de

pujar cap a casa. Soc tan previsible que vaig al bar de sempre. Bé, no arribo a entrar-hi. A la porta, la Marta, el Joan i no me'n sé avenir: el Pol.

La Marta i el Joan són, eren, els nostres amics de l'ànima, des de la facultat. ¿Què se suposa que han de fer, els amics en comú, quan una amiga els diu que la seva parella li ha pegat una bufetada i que per això ja no estan junts? Jo crec que la resposta és fàcil, però sembla que ells no ho saben. Quina punyalada. Se m'accelera el pols, tinc suor freda. No només per haver d'enfrontar-me a una persona que m'aterra (que es veu que ja m'aterrava i tot just fa quatre dies que me n'acabo d'adonar perquè em pensava que tot allò era normal, les mirades de

menyspreu, els silencis, la llum de gas) sinó perquè a sobre ara que van els tres junts, qui sembla repudiada soc jo, que casualment soc qui ha rebut la bufetada.

Em veuen. La Marta em saluda de lluny i se m'apropa. Li dic si es pot saber què fan amb ell.

—Ens ha trucat, semblava abatut... al cap i a la fi, els dos sou amics nostres, Isa.

Veig de reüll que el Pol entra al bar i el Joan ve cap a nosaltres. Em ve a fer dos petons somrient, amb tota la normalitat que li cap a l'escrot. Trobo un fil de veu per dir-li si sap que el Pol és un maltractador.

—Bé, Isa, aquesta és la teva versió, però ell té la seva. Jo no dic que tu no ho visquessis d'aquesta manera, eh?, però ell també ha viscut el que ha viscut, de petit, a casa. Ja ho saps.

—I això li dona dret a pegar a les dones?

—No ho justifico. Només dic que ell també té el seu drama particular i que també és una víctima.

Giro cua i començo a caminar ràpid cap a casa. Quan soc al menjador, tinc un pes al pit que no em deixa plorar. Em pregunto si tot és cosa meva. Si em mereixo haver-me quedat jo amb el pis. Si no ho he exagerat. Si no és més víctima ell que jo. No entenc per què, però em sento patètica. Si no m'hagués arribat a pegar aquella bufetada, si tindria el mateix dret a dir-li maltractador, perquè a estones crec que sí, però ara em sento ridícula. Si està justificada la meva por o si no soc més que una bleda, com em deien de petita quan volien que deixés de plorar. Va, Isa, no siguis bleda. Perquè no tinc un altre caràcter. Si aquesta vida és la meva. Si aquesta dona tan sola soc jo. Per què m'ha passat a mi i si m'està passant de debò.

Maria Climent (Amposta, 1985) és autora de *Gina*, la seva primera obra, que ja ha estat traduïda al castellà.

Ens ha trucat, semblava abatut... al cap i a la fi, els dos sou amics nostres, Isa

LLIBRES!

Assaig

→ **11**
Virginia Woolf
Una cambra pròpia
(1929)
Pioner a l'hora de reivindicar l'emancipació total de la dona.

→ **12**
Chimamanda Ngozi
Tothom hauria de ser feminista (2014)
Breu, directe i audaç: de lectura obligada per introduir-te al feminisme.

→ **13**
Angela Davis
Una història de consciència (2016)
Sobre interseccionalitat: per entendre que totes som oprimides i, ah, opressores.

DIJOUS 12 DE MARÇ

AFTERWORK

A L'OCAÑA!

Només per

12 €

Còctels, música, regals i bon rotllo.

L'entrada inclou un còctel i dos regals que us encantaran: la Guia de Restaurants i Bars 2020, amb les recomanacions dels nostres crítics i valorada en 9,95 €, i una divertida 'Tote Bag'.

Compra la teva entrada a timeout.cat/afterwork-ocana

← La Guia de
Restaurants i Bars
2020 de regal

TimeOut

Coses per fer

Coordina Erica Aspas
timeout.cat/que-fer

Març al poder

Música, cinema, xerrades i literatura que parlen sobre dones i per a les dones. Celebrem el 8M des del món de la cultura. L'Erica Aspas es vesteix de lila

EL DIA INTERNACIONAL de les Dones és lluita, manifestació i reivindicació també des del món de la cultura, que el 8 de març –i els dies previs i posteriors– proposa moltes activitats en què les dones són les protagonistes. Ens agradaria que aquesta presència femenina no fos flor d'un mes.

Elles canten, elles parlen

Així es titula el cicle que coordina Toni Castarnado (autor de *Mujer y música* i *Mujeres y música*) amb Biblioteques de Barcelona. Ha reunit deu dones que cantaran, però també parlaran de les seves idees i maneres de fer. Entre les escollides tenim Anna Ferrer, Helena Miquel, Joana Serrat, Maruja Limón i Hache Retamar.
→ Diversos espais. Durant el mes de març.
19 h. Gratis. barcelona.cat/biblioteques.

Març lila

El Centre Cívic Bon Pastor també ha preparat un mes de març amb

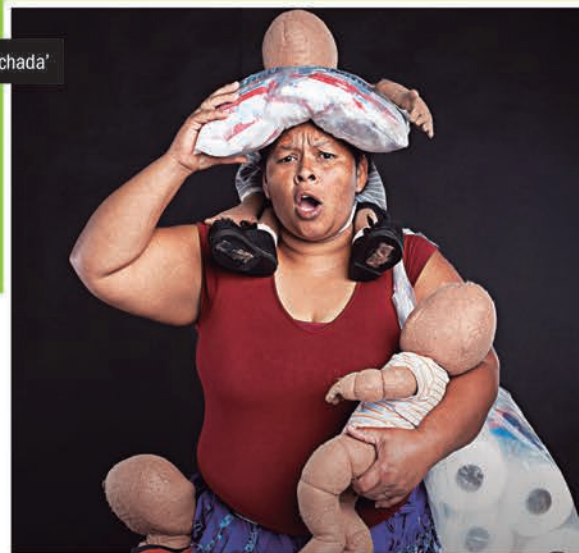
protagonisme femení abordat des de vessants molt diferents. Des de dos tallers d'autodefensa (dj. 12 i 19) per a joves de 12 a 17 anys fins a un concert homenatge a la dona catalana a càrrec d'Arrelats (dv. 27) i l'exposició dedicada a Drom Kotar Mestipen, entitat sense ànim de lucre que treballa per a la promoció de la dona i el poble gitano. Tampoc us perdeu el monòleg feminista d'Ana Polo (dv. 13) i l'espectacle *La mirada violeta*. Marçal i Roig, peça poeticomusical dedicada a Maria-Mercè Marçal i Montserrat Roig.
→ C.C. Bon Pastor. M: Bon Pastor. Gratis.

MNAC

La celebració del Dia Internacional de les Dones al MNAC s'allarga fins al maig. El dia 8 totes les dones tenim entrada gratis al museu i tots els diumenges es faran visites guiades en clau de gènere. El dijous 12 es projectarà la pel·lícula d'animació *Persèpolis*, i els dies

El dia 8 totes les dones tenen entrada lliure al MNAC

'Cachada'

Rombo

18 i 19 acull *Una venjança com n'hi ha poques + Es rifa un home!* + *Les cartes*, un dels espectacles de l'Epicentre Pioneres del TNC, cicle que rescata veus femenines, de vegades oblidades, però importants per al nostre llegat cultural.

→ MNAC. M: Espanya. Fins al 15 de maig. Gratis. museunacional.cat.

La força del teatre

Cachada, el Documental del Mes de març, ens presenta cinc venedores ambulants del mercat

Júlia Bertran

14a edició centrat en quatre conceptes –llenguatge inclúsiu i comunicació, dones en lluita, espai públic i salut– que aborden a través de tallers, projeccions i un vermut musical.

→ C.C. El Coll-La Bruguera. M: El Coll-La Teixonera. Del 5 al 27 de març. Gratis.

Dones i creativitat

L'Arts Santa Mònica organitza una nova edició d'aquestes jornades per celebrar el 8M, on diverses dones lligades al món de l'art i la creació participen en xerrades, presentacions i mostres que tracten temes com ara la diversitat, la cerca d'oportunitats, i les fronteres entre la tècnica i la creativitat.

→ Arts Santa Mònica. M: Drassanes. Dj. 5 i dv. 6. A partir de les 18 hores. Gratis. artssantamonica.gencat.cat.

Exemples professionals

Passa el temps i les coses canvien molt lentament. Costa pensar en una dona com a exemple o referent de segons quines disciplines professionals. El cicle *Women of wonderland* volen revertir la inèrcia i programen cinc xerrades de dones inspiradores en les seves professions. Són Marta Macho,

doctora en matemàtiques i divulgadora científica; Yaiza Sanz, emprenedora digital; Maica García, campiona del món de waterpolo; Alejandra Chacón, executiva publicitària, i La Prados, il·lustradora, humorista i copy creativa.

→ CCCB. M: Universitat. Dg. 8, a partir de les 8.30 h. 15 €. womenofwonderland.com

En moviment

La Full Moon Run del dilluns 9 de març està dedicada a les dones –els homes també hi són benvinguts– amb una sortida nocturna de 7 kilòmetres sense frontals, ni GPS, ni música per animar. Només vosaltres i l'adrenalina de l'esport. El punt de trobada us el diran quan feu la inscripció. Només hi ha cent places: així que correu!

→ Dl. 9. 22 h. Gratis. fullmoonrun.org

Amazones

Al l'Albareda programen tres concerts de projectes liderats per dones. Escoltarem el rap de Joïna (dv. 13); la proposta transgressora de Marina Herlop (dv. 20) i les boniques melodies de Rombo (dv. 27).

→ Centre Cultural Albareda. M: Paral·lel. 20 h. Gratis.

del Salvador que s'apunten a un taller de teatre on, en comptes de representar un text aliè, se'ls proposa representar les seves vides. Una catarsi que els fa veure la violència i el masclisme que les envolta a elles i als seus fills.

→ eldocumentaldelmes.com

Lletres feministes

El Ruda Fem. Fest, el festival de lletres feministes de La Carbonera, agafa el nom de la planta que antigament es feia servir per avortar. Un símbol que

marca el certamen on autores i editors parlaran de literatura, violències, plaer i consentiment, maternitat i dret al propi cos.

Entre les convidades hi ha Júlia Bertran, Anna Pacheco, Lucía Lijtmaer, Paula Bonet, Bel Olid, Blanca Llum Vidal, Carlota Gurt i Cinta Tort, entre moltes d'altres.

→ La Carbonera. M: Paral·lel. Fins al 31 de març. Gratis. carbonera.cat.

Jornades al Coll

El cicle a Dona't, Jornades Feministes del Coll, celebra la

MARIA OAS

Vols viure en un món així?

**Viu el moviment
Blue, la solució
més ecològica!**

www.blueplanet.cat

Divendres

Vetusta Morla

Els madrilenys presenten el nou *MSDL - Canciones dentro de canciones*, que parteix d'una reinterpretació de les peces de l'anterior disc, *Mismo sitio, distinto lugar*. Estrenen posada en escena, en què músics i públic estan integrats en un mateix espai.

→ Auditori del Fòrum. M: Maresme-Fòrum. Dv., ds. i dg., 21 h. 28-48 €.

MERCAT

La Petite Parade Vintage

Prepareu-vos per a la primavera en aquest mercat de segona mà i vintage on la meitat de les peces costen menys de 5 euros!

→ Corretger 5. M: Jaume I.
Dv. i ds., d'11 a 21 h. Gratis.

CLUBS

Abroad Fest

Pel festival de música electrònica desfilen noms com la DJ Rezz, el raper Bryce Vine i el grup Krewella. Una festassa que omplirà el Sant Jordi Club.

→ Sant Jordi Club.
M: Espanya. 18 h. 47 €.

MÚSICA

'Joterías bobas'

Els Hidrogenesse presenten el seu darrer disc en un concert-recital on també hi haurà temps de parlar del seu procés creatiu.

→ CaixaForum. M: Espanya.
20 h. 9 €.

Tens moltes més idees a timeout.cat/cap-de-setmana

Dissabte

LITERATURA

Conversa amb Olga Tokarczuk

La Premi Nobel de Literatura 2018 conversarà sobre la seva trajectòria literària amb l'escriptora i traductora Marta Rebón.

→ CCCB. M: Universitat. 18.30 h. 3 €.

CINEMA

'Jay & Silent Bob Reboot'

El festival Americana té joietes com aquesta, on Kevin Smith recupera els personatges de *Clerks* 25 anys després. La flipada està assegurada.

→ Cinemes Girona. M: Verdguer. 21.45 h. 7 €.

Estrogenfest

El festival de dones creatives celebra la sisena edició amb concerts i sessions de DJs –amb Pantocrator, La Femme Brutal, Llamadas Perdidas DJ i Marcos y Molduras–, zona de mercat i exposicions, tot amb la dona com a protagonista.

→ Centre Cívic les Basses. M: Vilapicina. 20.30 h. Entrada anticipada: 5 €. No hi haurà venda a taquilla.

Diumenge

Phenomena

Alerta al programa doble del Phenomena amb dos clàssics del fantàstic, *Lady Halcón* i *La historia interminable*. Els tornem a veure?

→ Phenomena. M: Sant Pau-Dos de Maig. 11 h. 10 €.

MERCAT

8037 Market

Al Generator Hostel, un mercat on podreu donar vida al vostre armari amb peces vintage i de segona mà.

→ Generator Hostel. M: Diagonal. De 13.30 a 21 h. Gratis.

FESTIVAL

Barcelona Miniaturas

Flipareu amb tot el que es pot fer a escala 1:11. Llibres, roba, art, reproduccions de menjar...

→ Catalonia Plaza Catalunya. M: Universitat. De 10.30 a 14.30 h. 3 €.

31 FAM

LAS BAJAS PASIONES

DA SOUZA

MARIALUÏSA

THE LIMBOOS

THE KABOOMS

MUEVELOREINA

FUNDACIÓN TONY MANERO

I MOLT MÉS!

VENDA D'ENTRADES A

WWW.CURTCIRCUIT.COM

Organitzat per:

Amb el suport de:

fundació isaac

Amb la canalla

Coordina Erica Aspas
timeout.cat/nens

Petites grans històries

EL MUSEU DE Ciències Naturals, el MNAC, el Museu d'Arqueologia de Catalunya, el Marítim, el Picasso, el Museu del Disseny, els Museus d'Esplugues de Llobregat, la Fundació Joan Miró i el Museu d'Història de Catalunya coorganitzen el cicle *Petites històries, grans dones*, amb contacontes dedicats a dones importants vinculades a la història, les col·leccions o la temàtica de cada equipament.

La propera sessió serà el dissabte 7 al MNAC i estarà dedicada a Colita, una de les fotògrafes catalanes més importants. El diumenge 8 seguirà al Museu d'Arqueologia, on us podreu apropar en família a l'arqueòloga Adela Ramon Lligué.

Atenció a l'activitat del Marítim (ds. 14), on descobrirem l'Anne

Bonny, la pirata que va atemorir moltes tripulacions al Carib al segle XVIII. Al Picasso (dg. 15) la protagonista serà l'escriptora i col·leccionista Gertrude Stein, i al Museu del Disseny (ds. 21) sabrem més coses de Carolina Montagne, pionera en el comerç del vestit de luxe. El 22 de març als Museus d'Esplugues la sessió

serà sobre la ceramista Angelina Alós, i a la Fundació Miró, aprofitant l'exposició *No em sents*, ens parlaran de l'artista Nalini Malani. El cicle acaba el dia 29 al Museu d'Història de Catalunya amb una sessió molt especial dedicada a Roser Rosés, que va marxar a l'exili amb 12 anys i que hi serà present. ■ E. Aspas

DE QUÈ VA...

Contes protagonitzats per dones reals.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per conèixer dones magnífiques amb vides inspiradores.

→ Diversos espais.

Dissabtes i diumenges fins al 29 de març. 17 h. Gratis.

MARIA DIAS

La Beckett 1989-2019

Del 05/03 al 05/04/2020

'LA MORTA' DE POMPEU CREHUET

de Marc Crehuet

Amb: Anna Bertran, Xavier Bertran, Francesc Ferrer i Betsy Túrnez

Concerts Familiars al Palau

Meravellós Mahler!

De la foscor a la llum

Diumenge, 15 de març - 12 h

A partir de 8 anys

PALAU DE LA MÚSICA ORFEO CATALÀ

Consulta tota la programació i compra d'entrades a:
www.palaumusica.cat/familiars

Cinema

Coordina Josep Lambies
timeout.cat/cine

PARLEM AMB...

Emma Suárez

VA PERSEGUIR L'ESQUIROL vermell de Medem, es va posar les faldilles de la comtessa de Belflor a *El perro del hortelano* i va escriure la vida d'una dona trencada a *Julieta*. Ha tocat l'ànima dels seus personatges com uns dits que busquen les cordes de l'arpa. Ara la veurem a *Invisibles*, un al·legat feminista de Gràcia Querejeta.

El títol de la pel·lícula, *Invisibles*, fa referència a tres dones de més de 50 anys. Són perfils infrarepresentats en el cinema?

És una història molt bonica perquè parla d'antiheroïnes, d'un tipus de dona que poques vegades és protagonista. És una pel·lícula sobre l'amistat, tot i que parla d'una amistat incòmoda. Algunes vegades els personatges diuen el que pensen i d'altres menteixen, manipulen el relat perquè s'assembli a allò que els agradaria que hagués passat.

Una de les tres amigues és Nathalie Poza, amb qui havies treballat a *70 binladens*, una història d'atracaments. Hem de feminitzar els gèneres que per tradició eren d'homes?

Una de les coses que em va atraure de *70 binladens* va ser precisament participar en una pel·lícula de gènere, tan diferent dels projectes que em proposen normalment. Era un territori que em generava dubtes, que no m'era fàcil. El personatge era complex, molt

cerebral. El fet que hi hagués dues dones antagoniques ho va fer molt estimulants.

Has dit que *Invisibles* és una pel·lícula sobre l'amistat. A l'abril et veurem a *Una ventana al mar*, que també va d'un trio d'amigues.

Sí, tres amigues que decideixen anar de viatge a l'illa de Nísyros, a Grècia. Però la pel·lícula també és un viatge personal, sobre com afrontar una malaltia i com aquesta malaltia et pot ajudar a descobrir-te i trobar la llibertat.

Com es troba aquesta llibertat?

En una situació límit, la vida t'obliga a pensar en el significat de la teva existència. Quan arribes a una certa edat, et passen coses que

et fan lluitar contra tu mateixa. Buscar el silenci, escoltar-te. Hi ha moments que són de confusió. A vegades el que has de fer és abraçar la teva pròpia fragilitat.

Has dit la paraula màgica. Silenci. Així és com s'havia de dir *Julieta*, de Pedro Almodóvar.

Per fer de Julieta vaig llegir un llibre molt interessant de Joan Didion que es diu *L'any del pensament màgic*, que és la història personal de l'escriptora, que hi explica el dol que va viure durant la malaltia de la seva parella.

Me'l va recomanar Almodóvar i em va ajudar a comprendre com encarem una pèrdua. Julieta era una dona enganxada a l'absència. Això és apassionant. ■ Josep Lambies

"A vegades t'has d'abraçar a la fragilitat"

ALFREDO ARIAS

ESTRENA DE LA SETMANA

DE QUÈ VA...

Retrat de la revolta social argentina per la legalització de l'avortament.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per l'acostament honest, i obert, al conflicte.

→ Dir. Juan Solanas
(Argentina, 2019).
82 min.

La ola verde (Que sea ley)

JUAN SOLANAS COMPON un molt emocionant al·legat polític sobre la legalització de l'avortament a l'Argentina que pren el pols de l'actualitat des del 2018, quan es va presentar un projecte de llei finalment refusat, que va generar tot un moviment social de reivindicació pels drets de les dones.

Parlem d'un documental que aborda la situació des de tots els punts de vista: dels grups pro vida, a les discussions dins el Senat argentí per part dels polítics que defensen les seves postures, passant per les víctimes d'avortaments clandestins, les que han sobreviscut per explicar-ho

i les que necessiten el record dels familiars perquè van morir en l'intent, per culpa d'unes condicions sanitàries lamentables que congelen la sang.

El director alterna les entrevistes i les imatges del carrer, amb milers de manifestants amb eslògans que serveixen per potenciar l'efecte de conscienciació social que es pretén transmetre. I ho fa d'una forma tan didàctica com inevitablement potent, per la dimensió que s'aconsegueix. Així doncs, aquest document es configura com a part fonamental de la nostra història recent en termes de lluita feminista.

■ Beatriz Martínez

Q&A

Juan Solanas:
cinema i militància

La lluita de les dones argentines exigint la despenalització de l'avortament és la protagonista de *La ola verde* (*Que sea ley*), imprescindible documental signat per Juan Solanas.

Has fet una pel·lícula militant...

És militant, però no és cap pamflet. Hi he aplicat el sentit comú, escoltant i donant veu a les víctimes d'aquest sistema,

Hi ha testimonis de metges que provoquen calfreds!

Havia sentit alguns casos i pensava que eren dones que havien caigut per mala sort en mans d'autèntics psicòpates. Em va sorprendre que el maltractament mèdic

tractant de no deixar-me portar. Probablement jo seria més extrem en la defensa de les manifestants. Però el subtítol, *Que sea ley*, ja és prou explícit.

sigui una constant que troben les dones que volen avortar. Hi ha històries a la pel·lícula que podem dir que són tortura o assassinat. És terrible.

No has rodat un documental per a convençuts de cap bàndol.

Cert. He trobat molta gent sense les idees clares, que davant un tema tan polaritzat no es vol mullar. Alguns han comprat la cantarella de *matar nadons*. Voldria que veiessin la pel·li i opinessin amb coneixement de causa. ■ Àlex Montoya

FOTO: MONTSE CASTILLO / FESTIVAL DE SAINT SEBASTIA

ENS
AGRADA

El millor de la
cartellera

LA FAMOSA
INVASIÓN DE LOS
OSOS EN SICILIA

★★★★★

L'artista Lorenzo Mattotti dialoga amb l'obra d'un altre geni de la il·lustració, Dino Buzzati. Animació bellíssima en una aventura trepidant per a grans i petits.

1917

★★★★★

Sam Mendes proposa una immersió en la Primera Guerra Mundial. Batalles, humanisme i un etern pla seqüència que ens deixa amb la boca ben oberta.

EL HOMBRE
INVISIBLE

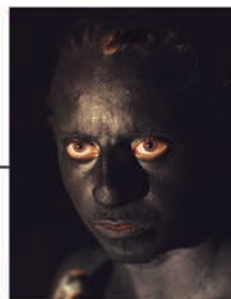
★★★★★

L'esperit de les clàssiques pel·lis de monstres de la Universal es manté en una nova versió que assegura ensurts, però també reflexió sobre la masculinitat tòxica en temps del #metoo.

MONOS

★★★★★

Experiència sensorial, en diu el director Alejandro Landes: un viatge a la selva colombiana, amagatall de la guerrilla, que no us deixarà indiferents.

Onward

ESTRENA DE LA SETMANA

PIXAR ÉS CONEGUDA per abordar temes de digestió difícil (la mort, el final de la infantesa...), però, tot i això, el concepte central de la seva nova aventura fantàstica necessita ajustos. A *Onward*, dos germans elfs fan servir la màgia per reanimar, durant 24 emotives hores, el pare que mai van conèixer. Però l'encanteri es queda literalment a mitges, i només la recerca d'una joia màgica els permetrà acabar la feina. Situada en una terra fantàstica de ciclops evolucionats, bruixots i tota mena de fauna mitològica, i amb dos adolescents que són el cor i l'ànima de la pel·lícula, *Onward* és un conte *coming-of-age* que explota la seva cara més juganera des de la nostàlgia kitsch.

Tanmateix, si la pel·lícula busca invocar l'esperit d'*Els goonies*, els seus nivells de sucre a la sang l'allunyen d'aquelles altures. Les rialles no sonen tan fortes com haurien de sonar; els *riffs* no són tan intel·ligents (tot i que és bonic descobrir, ni que sigui de passada, el primer personatge LGTB+ de Pixar).

On la pel·lícula troba de debò l'essència és en un final audaç, dels que trenquen el cor. Seria un crim explicar-lo, però n'hi ha prou amb dir que es pot comparar amb el comiat de *Toy story 3* i amb la darrera crítica d'Anton Ego a *Ratatouille*. *Onward* s'inspira en la relació del director Dan Scanlon amb el seu pare i, de sobte, així és com es percep la pel·lícula: com una instantània sèpia de quelcom profundament personal i commovedor. ■ Phil de Semlyen

DE QUÈ VA...

Són germans i elfs, i poden usar la màgia per ressuscitar el pare absent. L'aventura està servida.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Els de Pixar se les saben totes.

→ Dir. Dan Scanlon (EUA, 2020). 103 min.

Invisibles

DE QUÈ VA...

Tres amigues passen i parlen pel parc.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per les tres protagonistes.

→ Dir. Gracia Querejeta (Espanya, 2020). 83 min.

NO CAL GAIRE per fer una pel·lícula: un parc preciós i les bones interpretacions de Adriana Ozores, Nathalie Poza i Emma Suárez poden ajudar. Però, sobretot, per fer una bona pel·lícula cal un bon guió. I és aquí on *Invisibles* de Gracia Querejeta es perd una mica. Les tres amigues a la cinquantena que es reuneixen tots els dijous per caminar pel parc i compartir els seus problemes poden ser molt creïbles, molt de veritat, però no acaben de ser personatges d'una ficció. Tot el que s'expliquen és absolutament previsible, no hi ha evolució ni tensió: és molt difícil empatitzar amb elles. I això és el pitjor que li pot passar a la pel·lícula. Sort que les tres actrius semblen gaudir de la seva mútua companyia. Elles sí que no són invisibles.

■ Nuria Vidal

La candidata perfecta

DE QUÈ VA...

Una metgessa saudita lluita contra les normes masculistes del seu país.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per l'estil pròxim i innovador del film.

→ Dir. Haifaa al-Mansour (Àrabia Saudita, 2019). 101 min.

AL SEU DEBUT, *La bicicleta verda* (2012), la cineasta saudita Haifaa al-Mansour va haver de filmar des de la part del darrere d'una furgoneta, fent servir *walkie-talkies*. Els preceptes sexistes de l'Àrabia Saudita han afluixat una mica des de llavors, però continua sent un lloc terrible on viure si ets una dona, i encara més si tens ambicions. Aquí ho pateix la Maryam, una metgessa que, frustrada per la deixadesa de l'ajuntament a l'hora d'arreglar l'accés al seu hospital, decideix presentar-se com a candidata. Al-Mansour fa servir un estil poc exigent però amb una proximitat molt satisfactòria, emparentada amb el cinema dels germans Dardenne. I si bé els seus batecs dramàtics són relativament mesurats, *La candidata perfecta* es manté com un treball prou innovador. ■ P. de S.

Teatre i dansa

Coordina Andreu Gomila
www.timeout.cat/teatre

"L'ANNA WULF ÉS com Hamlet o el rei Lear, la consciència del món. Però, a diferència d'ells, no lluita pel poder, sinó perquè la vida tingui sentit". Així defineix Carlota Subirós aquesta dona sense qualitats que protagonitza *El quadern daurat*, un novel·lot de prop de mil pàgines que Doris Lessing va publicar a primers dels anys 60 del segle passat. "És una dona lliure, prèvia al feminisme dels anys 60, que trenca tots els esquemes", afegeix. La tindrem al Lliure amb el cos de Nora Navas.

El projecte de dur l'obra magna de la premi Nobel de Literatura a escena no és nou. Subirós ja va dirigir, fa una dècada, *Jugarem amb un tigre*, també al Lliure. Fa anys que té al cap el text de Lessing. Per una gran raó: "En llegir-la, vaig saber per primera vegada què volia dir llegir una dona, ja que té una sensibilitat marcada profundament pel gènere". I això que, recorda, ni l'autora va fer-ne bandera, del feminisme, i "no és gens pamfletària". L'apassiona "la manera que té de connectar les coses minúscules

amb les coses enormes, els gestos microscòpics amb els grans posicionaments ètics i polítics", apunta la directora. Al costat dels grans debats del segle XX, tenim una dona que brega per tirar endavant, que neix a Àfrica, que madura a Europa i que defuig imposicions. "És una dona que obre la seva consciència a totes les esferes de la vida, que s'implica en la seva vida personal sense deixar la política", afirma la directora.

El quadern daurat està dividida en quatre parts, quatre quaderns, que recreen les diferents vides de Wulf: la infantesa, la política, l'amor i l'escriptura. "Recull les experiències viscudes al món a finals dels anys 50 de la gent d'esquerres, amb la mort de Stalin i la crisi ideològica que va suposar quan es van saber els seus crims", diu Subirós, que no oblidarà que, "formalment és molt experimental, avantguardista, i alhora és vitalment clara, diàfana", remata.

DE QUÈ VA...

La vida d'una dona compromesa en el món del segle XX.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

És un clàssic imprescindible.

→ T. Lliure: Montjuïc.
M: Poble Sec. Del 5 de març al 12 d'abril. 7-29 €.

Carlota Subirós

Dirigeix al Lliure una de les grans novel·les del segle XX, 'El quadern daurat' de Doris Lessing, un calidoscopi sobre les ideologies i les lluites del segle XX que encara cuegen

VS!

Dues directores
davant de dues grans
novel·les

Alícia Gorina

Segueix els passos de Mila a 'Solitud' de Víctor Català al Teatre Nacional, una dona que supera un trauma brutal i trenca amb el patriarcat assumint la seva condició de dona

DE QUÈ VA...

El periple vital d'una dona que és violada.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

És la primera novel·la catalana moderna.

→ Teatre Nacional.
M: Glòries. Del 5 de març
al 5 d'abril. 12-24 €.

LA NOVEL·LA DE Víctor Català va sortir el 1905 i, com diu Alícia Gorina, la dona que la portarà a escena al TNC, "t'adones que les coses no han canviat gaire". "Aleshores, la violència de gènere i del patriarcat eren un tema silenciats; avui dia són denunciats i surten als diaris, però es continuen violant dones", recorda. Gorina deixa clar que "Víctor Català es va atrevir a parlar d'un tema que era un tabú i que avui dia està de moda: es va avançar als temps". A més, va posar "una dona al centre de la història i l'explica des del seu punt de vista tot reivindicant-se com a protagonista de la seva història".

Solitud explica la vida d'una dona envoltada d'homes que l'oprimen. "La Mila s'allibera, fuig, no se suïcida, sinó que deixa el marit i comença una nova vida", recorda Gorina. El personatge creat per Víctor Català, matisa la directora, s'identifica amb la llebre i els ocells, "perquè és una presa de caça per als homes que

no la deixen volar... Ella s'adona que és víctima de la violència estructural i actua per canviar les coses".

Gorina només ha hagut de suprimir un capítol de la novel·la i, a partir de l'adaptació d'Albert Arribas, manté el to narratiu de l'original. "La posada en escena és totalment contemporània, però els personatges parlen com al 1905, amb un català ric i complex, que he intentat que els actors diguin de manera natural", apunta.

"Descobrir Víctor Català ha estat una passada, més enllà de *Solitud*: la vaig llegir a l'institut per obligació i fa uns anys que la vaig redescobrir, juntament amb els contes i la novel·la *Un film (3000 metres)*", indica Gorina. "Té un món apassionant, que sovint el mira des del cantó més fosc", afegeix. Després del *Blasted* de Sarah Kane, la directora continua explorant el dolor de les dones.

Per
**Andreu
Gomila**

FOTOS: MARIA DIAS

BARCELONA DISTRICTE CULTURAL

El circuit cultural als barris

FEBR.-ABR. 2020

#BcnDCultural

Entrada gratuïta.

Més informació i reserva a:
www.districtecultural.barcelona

**BARCELONA
CULTURA**

Ajuntament de
Barcelona

A chorus line

OBRA DE LA SETMANA

DE QUÈ VA...

El musical revolucionari dels 70 del segle XX.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per sentir-vos de viatge a Broadway.

→ Teatre Tivoli.

M: Catalunya. Fins al 29 de març. 25-65 €.

BROADWAY MAI NO ha estat aliè a les turbulències de la seva metròpoli. La Gran Depressió treu el cap entre les espectaculars coreografies de *Gold diggers of 1933*, una pel·lícula que mostra les dues cares del negoci: el glamur davant del públic i la dura vida entre bastidors. *A chorus line*, de Michael Bennett, té el mateix esperit, actualitzat a la profunda crisi que

vivia Nova York el 1975. Escassejaven els grans xous. Mals temps per als ballarins que es buscaven la vida.

En els seus testimonis reals se centra aquest revolucionari musical recordat per l'espectacular número final (*One*) que serveix de brillant apoteosi d'una funció que rep el públic amb un escenari buit i la companyia vestida per assajar. Un càsting dramatitzat que Bennett va convertir en un dels musicals de més èxit del gènere. Aquest mític títol torna ara a Barcelona de la mà de la impecable producció d'Antonio Banderas i la valuosa guia de Baayork Lee, ballarina del muntatge original. Pocs recordaran la producció del 1984 que també va recalcar al Tivoli. Diners espanyols i companyia amb artistes hispans, molts de Nova York. Ara la fórmula és semblant, amb més presència d'artistes locals.

Un gran espectacle –fabulosa orquestra en directe, esplèndida il·luminació– que seria perfecte si existís un major equilibri entre el ball, el cant i la interpretació. Parafrasejant un dels seus temes (*Ball, 10; look, 3*), podríem dir que el muntatge és un deu en ball, un set en cant i un cinc pelat en interpretació. ■ Juan Carlos Olivares

Per un sí o per un no

DE QUÈ VA...

Dues amigues molt diferents es retroben.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Un gran treball de les dues intèrprets.

→ Teatre Akadèmia.
M: Hospital Clínic. Fins al
22 de març. 18-22 €.

NATHALIE SARRAUTE VA escriure *Per un sí o per un no* com a guió radiofònic, però amb els anys s'ha convertit en l'obra de teatre més representada de la novel·lista francesa. La versió que es presenta al Teatre Akadèmia és la tercera per a nosaltres després que Josep Maria Flotats l'estrenés al Poliorama als anys 80 i que Ramon Simó la dirigís fa tres anys a la Sala Muntaner, amb la particularitat que els dos amics de l'original són ara dues amigues. Una adaptació que no canvia ni el discurs ni el joc d'aquest exercici verbal que confronta dues personalitats ben diferents: una que viu instal·lada en un món regit per la certesa i la racionalitat, i l'altra, en la poesia i el sentiment.

L'obra es mou sobre el sentit i el significat del que diem més enllà de les paraules i, encara més, dels silencis. I és el significat d'aquestes pauses el que dona profunditat a un diàleg força convencional i una mica marcit en la interessant posada en escena d'Elena Fortuny i malgrat l'esplèndid treball d'Isabelle Bres i Maria Pau Pigem. ■ Santi Fontdevila

Grans obres a timeout.cat/millor-teatre

Instruccions per enterrar...

DE QUÈ VA...

L'avi s'ha mort i no hi ha diners per a l'enterrament.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per riure amb les misèries de la vida i la mort.

→ Sala Flyhard.
M: Mercat Nou. Fins al
20 d'abril. 14 €.

CARMEN MARFÀ i Yago Alonso són molt aficionats a complicar la vida als seus personatges. Persones normals, unides per llaços familiars, que de sobte es fiquen en un bon merder. A *Ovelles* es tractava de què fer amb la inoportuna herència d'un ramat d'ovelles. A *Instruccions per enterrar un pare* l'avi mor plàcidament al seu llit just quan la família no disposa dels 8.000 euros del programa bàsic de la funerària.

El tàndem d'autors i directors es mou bé en aquest humor natural que neix de les contrarietats que presenta la simple voluntat de sobreviure. Com a l'*Azcona d'El pisito* i *El cochecito*, el gag sorgeix de l'absurd que nia en l'existència de la depauperada classe mitjana, sacsejada entre la miserable realitat i les aparences. I se serveixen de tres generacions per mostrar diferents maneres d'enfrontar-se al fet d'enterrar un ésser estimat sense ser atracat pel sistema. Comèdia costumista de fi humor negre que a més ofereix tres bones interpretacions de Teresa Vallicrosa (l'àvia), Eduard Buch (el fill) i Sara Diego (la neta). ■ J.C.O.

CONCERT
STUDIO

ANNI B
SWEET

dissabte 7 de març
Sala Apolo

SANT ANDREU
JAZZ BAND

amb
JOAN CHAMORRO
& ANDREA MOTIS

dimarts 21 d'abril
Palau de la Música Catalana

FESTIVAL
MILLENNI
21

MAIKA
MAKOVSKI

dijous 14 de maig
Sala Apolo

AUSTRA

dijous 14 de maig
La [2] d'Apolo

VENDA
D'ENTRADES

933 197 570 | festivalmillenni.com

Hotel oficial

EUROSTARS
HOTELS

Mitja oficial

LA VANGUARDIA

Transport oficial

Col·laboradors:

renfe

NACEX

COPE CATALUNYA

La millor música musical

TimeOut
BARCELONA

Música i nit

Coordina Borja Duñó
timeout.cat/concerts

PARLEM AMB...

Vivien Goldman

L'escriptora, periodista i professora publica
'La venganza de las punks', un llibre que fa
justícia. En Borja Duñó hi parla

A VIVIEN GOLDMAN la coneixen com la *punk professor*. Cronista pionera del moviment, companya de generació i amiga de moltes de les grans dones que han contribuït a trencar prejudicis i músic ella mateixa –acaba de gravar un disc amb Youth de Killing Joke–, ha escrit el llibre definitiu sobre el punk femení. *La venganza de las punks* (Contra, 2020), que abasta des de Poly Styrene a les Pussy Riot, passant per les Raincoats, les Slits i moltíssimes més dones rebels, és un relat apassionant i un acte de justícia històrica.

Amplies la visió de la música punk, històricament masculina i blanca. Volia expandir la narrativa existent, centrada en Londres i Nova York i amb un peu a Los Angeles. La voluntat

d'expressar-se intensament i sorollosament és a tot arreu, i especialment ara, amb el retrocés de molts drets que pensàvem que haviem conquerit.

Parles també de punk femení a continents com Àsia i Àfrica.

És dur per a les dones a tot arreu però hi ha llocs millors i pitjors. Al llibre parlo del cas de les

Pragaash, a l'Índia, que els han prohibit fins i tot l'existència. Van censurar les Vulpes a Espanya, als anys 80, però a aquestes noies les estan censurant ara. Les dones punks són un test per als límits de la nostra societat.

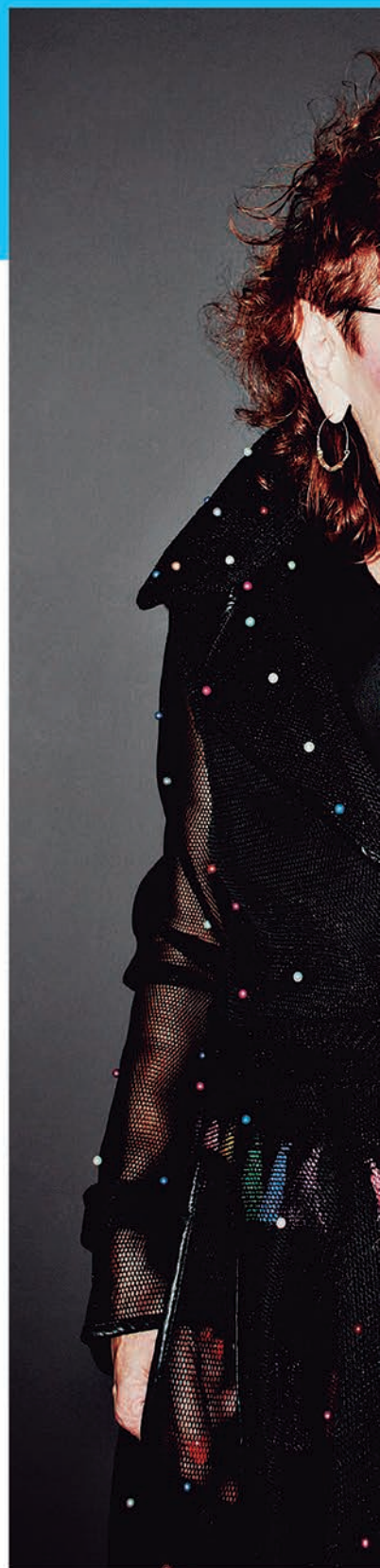
Com a dona que escrives sobre música punk, vas ser una pionera.

Sí, a l'època només hi era jo i Caroline Coon, que ara és una artista visual fantàstica i ja no escriu sobre aquests temes, o sigui que pots dir que soc l'última dona viva d'aquella era.

Recentment, moltes dones del punk han escrit llibres: Kim Gordon, Chrissie Hynde, Carrie Brownstein, Viv Albertine...

Sí, han fet un pas endavant i s'ha creat un nínxol de mercat per a les memòries. Soc una mica

"Els homes estan preparats per a una nova normalitat més sana i igualitària?"

CHRISTOPH VOY

Més concerts a
[timeout.cat/concerts](https://www.timeout.cat/concerts)

DE QUÈ VA...

Molt més que una apassionant crònica del punk, des dels seus inicis fins als nostres dies.

PER QUÈ L'HEU DE LLEGIR...

Per fer justícia i prendre consciència.

→ Editorial Contra. Trad. Carolina Smith de la Fuente. 256 pàg. 18,90 €.

cínica amb això, és una lluita cultural massiva i molts homes no en volen sentir a parlar, perquè entren en xoc. Estan preparats per a una nova normalitat, més sana, més igualitària? El temps ho dirà. És una guerra cultural.

Què en penses del rol de les dones en camps com el pop o el rap actuals?

Hi ha moltes més dones ara, però la màquina es mou molt més lentament del que m'agradaria. Encara hi ha molt poques dones productores, enginyeres... i en tots els àmbits de la indústria. Hi ha hagut canvis significatius, però encara estem molt lluny de la indústria musical que jo

voldria, tindríem més bona música i reflectiria millor la nostra comunitat. ■

ENS AGRADA

Els concerts i clubs
on has de fitxar

EL PETIT DE CAL ERIL

El grup de Joan Pons continua girant amb l'esplèndid *Energia fosca*, ara a les sales petites que l'han fet créixer.

→ El Pumarejo. FGC: Sant Josep. Dv. 6, 21.30 h, 14 €.

NOS MIRAN + ALPACA SPORTS + CRISTINA QUESADA

El Minifestival tanca la 25a edició amb aquest triple cartell: tres grups de Madrid, Göteborg i Fuerteventura, respectivament.

→ Hellogabal. M: Joanic. Ds. 7, 20.45 h. 8 €.

NASTY MONDAYS

La festa dels dilluns a l'Apolo celebra quinze anys amb una nit dedicada al swing i els seus artífexs de sempre Mad Max i Sören.

→ Sala Apolo. M: Paral·lel. Dl. 9, 00 h. 16 €.

MAGALÍ SARE & SEBASTIÀ GRIS

Després d'un disc en solitari i de posar veu a *Estómac* de Clara Peya, la soprano del Quartet Mèlt presenta *A boy and a girl*, amb el guitarrista Sebastià Gris.

→ L'Auditori. M: Marina. Dt. 10, 21 h. 5 €.

MIREIA FARRAN

Música

PREN-NE NOTA

Va de tornada

VOL OFERIR UN xou molt divertit. “Serà com una sessió, sense pauses, perquè això és el que realment m’agrada”, avança Najwa Nimri sobre el concert que oferirà al Razz per presentar *Viene de largo* (2020), on s’abraça més que mai als sons urbans. “Abans de gravar *Lento* amb El Guincho, vaig treballar amb el productor tecno Arquitectural en un disc més conceptual amb lletres de *spoken word* i amb bases més canyeres, però no m’estava movent en el llenguatge que es porta ara. Vaig passar per diversos productors de trap fins que vaig topar amb Josh Tampico, que finalment ha coproduït l’àlbum al meu costat”, explica sobre aquest recent capítol musical, que trama des de fa quatre anys.

“Encara que ho vaig intentar amb l’indie, la gent amb la qual

segueixo tenint una relació més sòlida solen ser rapers. Al principi, quan les lletres de *Viene de largo* eren molt més llargues, les vaig passar a la Mala Rodríguez i al Kase.O, entre d’altres, perquè em donessin el vistiplau. Després de rebre el seu *feedback*, les vaig simplificar una mica. Tenir la benedicció d’aquests grans [artistes] que em mereixen

tot el respecte va ser molt gratificant”, confessa. I afegeix que, interpretant Zulema a *Visa vis*, es va trobar en una dinàmica carcerària: “En aquest LP hi ha molt d’aquest personatge”.

“Fa temps que estic d’allò més atrafegada a la fàbrica de la tele sense parar de pensar i això ho faig principalment perquè em dona la gana”, diu sense titubejar.

Tot i que hi va haver anys en què “bàsicament no se’n recordava de tu ni la teva mare”, *Visa vis*, *La casa de papel* i *Quién te cantará*, sota les ordres de Carlos Vermut, l’han tingut molt ocupada. “De moment no pararé fins a mitjans del 2021, però per mi la música és com unes vacances: el lloc ideal on no pateixo i puc relaxar-me”, assegura. ■ *Sergio del Amo*

DE QUÈ VA...

Najwa Nimri presenta nou disc.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Perquè està tan atrafegada com a actriu que és cara de veure com a cantant.

→ Sala Razzmatazz.

Dv. 6, 21 h. 20 €.

EL TOP 3

Clàssica

Yuja Wang

La pianista xinesa torna al Palau de la Música Catalana per oferir-hi un recital, atractiu i alhora variat, que inclou obres d'autors com ara Bach, Chopin, Brahms i Ravel, i fins i tot la música de Frederic Mompou.

→ Palau de la Música Catalana.

M: Urquinaona. Di. 9, 20 h. 30-50 €.

Simone Young

La directora australiana dirigeix aquesta setmana tres concerts a L'Auditori, al capdavant de l'OBC. El programa inclou músiques de Schubert i Brahms, amb la presència destacada de Javier Perianes com a solista de piano.

→ L'Auditori. Dj. 5 i dv. 6 de març, 20 h, i ds. 7, 19 h. 12-59 €.

El 'Rèquiem' de Duruflé

El Cor Jove de l'Orfeó Català i l'Orquestra Nacional Clàssica d'Andorra, dirigits per Esteve Nabona, ens proposen un atractiu concert amb la missa de difunts de Maurice Duruflé i alguns *anthems* (himnes) de Händel.

→ Palau de la Música Catalana.

M: Urquinaona. Dg. 8, 12 h. 15-20 €.

LGBTI+

Coordina Sebastià Portell
timeout.cat/lgbti

'Amiga power'

Què seria de la lluita feminista sense l'amistat? *Amiga power* és una mostra col·lectiva amb dinou artistes que vol celebrar la sororitat i la unió entre germanes, amigues i amants. Inclou obres d'Anna Baquero, Neus Mondaray, Elia Moliner, Monica Toledo, Becca Morgan, Rita Fittipaldi i Gemma Fontanals, entre altres. Inauguren el dijous a les 21 h i una part dels beneficis de les vendes anirà destinada a l'ONG Hèlia i la seva lluita contra les violències masclistes.

→ La Federica. M: Paral·lel. A partir del dijous 5. Dt. de 19 a 1 h; dc. i dj. de 19 a 2 h, i dv. i ds. de 19 a 3 h. Gratis.

LES MILLORS ACTIVITATS QUEER

Va de dones

Mujeres sin rostro, Mujeres y días i Mujeres y lunas: aquestes són les tres seccions que formen l'exposició *Mujeres*, de l'escriptora i il·lustradora Marta Garcés. La mostra, eminentment d'il·lustracions però que també inclou alguns textos poètics, és el particular homenatge de Garcés al paper de les dones en la societat a través del seu dia a dia. La Biblioteca de Nou Barris, responsable del fons trans més important de la xarxa de biblioteques públiques de Catalunya, li donarà un sostre durant tot el mes de març.

→ Biblioteca Nou Barris. M: Lluçmajor. Tot el mes de març. Gratis.

'Classic, gold, premium'

Quines lògiques racials afecten en les tècniques de reproducció assistida? Encara que sembli mentida, Classic, Gold i Premium són algunes de les categories més utilitzades per classificar i comercialitzar tipus d'esperma o altres matèries biològiques. Anyely Marín Cisneros, investigadora independent, durà a terme un taller sobre les polítiques del cos i com aquestes poden afectar la comunitat LGBTI+ en termes de natalitat i família.

→ Centre LGTBI de Barcelona. M: Poble Sec. Dj. 5, 18.30 h. Gratis.

Perú Sexual

Després de passar per diversos espais de la ciutat, Perú Sexual porta la seva mostra de curtsmetratges LGBTI+ peruans al GAG. Hi passaran dues cintes: *Introspectiva de un chivo entre ovejas* (2017, 8 min), dirigida per Hugo Núñez Ruiz, i *Sin vagina me marginan* (2020, 66 min), dirigida per Wesley Verastegui. Dos viatges per les infàncies queer i per les feminitats trans, respectivament.

→ Associació Grup d'Amics Gais, Lesbianes, Bisexuals i Transsexuals (GAG). M: Sant Andreu. Ds. 7, 18 h. Gratis.

YASS!

És la festa dels dissabtes del Safari, una barreja de hits de pop i de música house ideal per

a aquells que busquen ritmes ballables i alhora petardisme de base. Hi han passat noms com Alex Marteen, Bulma Beat, Alex Barroso, Enka, Miss Tuk, Perotutehasvisto o DJ Pam Pool, entre d'altres. Digueu que sí!

→ Safari Disco Club. M: Tarragona. Ds. 7 a partir de les 24 h. 12,95 €.

Bananas

No és una regressió a *El llibre de la selva* i al seu os obsessionat amb els plàtans, o potser només una mica: *I'm going bananas* és la festa dels dissabtes a la sala Tango. L'organitzen la gent de Torres Ibarzo Studio, responsables de saraus com la *PopAir* i l'antiga *Club Dick's*. A una sala hi sona "el perreo més fierce", afirmen, i a la Peach House, una selecció ben acurada de música electrònica.

→ Tango. M: Rocafort. Ds. 7 a partir de les 24 h. 12-15 €.

Lletres

Una de les lluites del moviment feminista ha estat la reivindicació dels referents culturals femenins. És per això que la llibreria Antinous ha convocat un club de lectura sobre la novel·la *Frankie Adams*, de Carson McCullers, editada en català per l'Altra Editorial i en castellà per Seix Barral. Una història sobre l'inconformisme i l'entrada a la pubertat. Moderarà l'acte Esa Díaz León.

→ Llibreria Antinous. M: Universitat. Ds. 7, 19 h. Gratis.

A volar

Dirty Airlines: així es diu la vostra propera cita amb el Dirty a Razz. Prepareu-vos per a una nit d'altura, perquè els promotors d'aquesta festa temàtica, que fa més d'onze anys que sacseja els dimecres la immensa nau del Poblenou, han decidit convertir-se en una línia aèria per fer-vos enlairar. Com sempre, els DJs Purpur i Perotutehasvisto i el l'habitual cos de ball.

→ Razzmatazz. M: Marina. Dc. 11 a partir de les 0.30 h. 13 €.

T'ho passaràs bé a
timeout.cat/festes-lgbti

Art

Coordina Eugènia Sendra
timeout.cat/art

Apunts de comissària

Una conversa sobre l'ofici, l'etiqueta independent, l'art contemporani i el sector. Per Eugènia Sendra

TREBALLEN COLZE A colze amb artistes i col·laboren sovint amb institucions i centres d'art. Donem veu a comissàries independents implicades en la creació artística, agents del sector que creen relats amb mirada crítica.

La feina de comissària

Alexandra Laudo i Beatriz Escudero fan un apunt etimològic de la paraula *curadora* com a sinònim de comissària. "Vol dir tenir cura i responsabilitzar-se d'un projecte de forma integral: implica la part d'investigació i elaboració de continguts però també la coordinació i formalització", afegeix Laudo. El projecte acostuma a materialitzar-se en una exposició però pot tenir altres formes, i segons el perfil de comissariat, les fronteres amb la creació resulten poc òbvies. És el cas de Caterina Almirall, qui reconeix que en part del procés "no hi ha tanta diferència entre com treballa jo i com ho fa l'artista".

En xarxa

Escudero evoca el "diàleg constant" amb la institució i els artistes; Laudo cita les "relacions d'afecte i els vincles", i Almirall parla del "desig de compartir un espai conjunt". Són valors intangibles d'una producció compartida on s'aboquen recursos (sovint propis) i molts elements personals. La cura de companys amb qui es treballa s'arriba a perllongar en el temps, una camaraderia que Pilar Cruz nota entre les companyes d'ofici.

"No hi ha tanta diferència entre com treballa jo i com ho fa l'artista"

La precarització

En el discurs i les investigacions de les comissàries veiem preocupacions comunes i molt de present: el descans i l'oci; el món del treball que cal repensar (les que han viscut maternitats apunten que hi ha indicis de canvi), i la hiperproductivitat i l'autoprecarització, perquè afirmen que no és viable comissariar cinc exposicions a l'any ni treballar sense condicions per les ganes de fer-ho. Travessant-les de forma més o

Alexandra Laudo
Treballa en un projecte per a Amsterdam

Caterina Almirall
El seu projecte es podrà veure a La Capella

Aneu a veure-les
timeout.cat/exposicions

Beatriz Escudero
Al juliol presenta
exposició al
CaixaForum

menys explícita, hi bateguen el feminisme, la justícia social i un neguit perquè es reconegui la cultura i la seva capacitat transformadora.

Indepe-què?

L'etiqueta independent no implica capacitat de producció ni llibertat econòmica, però sí una certa "llibertat de pensament" que connecta amb la noció d'autoria, segons Escudero. Les comissàries compaginen feines i projectes, saben què és ser autònomes i vincular-se temporalment a institucions. Per Pilar Cruz "és difícil que t'ofereixin un projecte i diguis que no" i alhora reconeix que la col·laboració amb museus ha contribuït a la seva formació de comissària: "Sobretot he entès els terminis".

El discurs i la mediació

Almirall alerta que "la capacitat per llegir dispositius visuals segueix sent precària" i Cruz insisteix en la mirada problematitzadora que ha de tenir l'art contemporani: "Es tracta de fer un discurs que no sigui aplanador, que no maquilli, i alhora trobar maneres de fer-lo accessible". Però com es pot fer perquè arribin i quallin els discursos i les diferents manifestacions? Totes coincideixen en la importància de la mediació, en la creació d'eines d'accés (fulls de sala, cartel·les, visites curatorials) per a diferents consums, interessos i públics.

Demandes pendants

Són moltes i diverses, començant per l'econòmica: el sector de la cultura s'està movent per reivindicar el 2% del pressupost. Calen més recursos i un pla per invertir-los perquè "hi ha projectes que no són indústria cultural i que sempre seran deficitaris, però no vol dir que no siguin importants i necessaris", exclama Laudo. Segons Escudero, cal suport perquè "si els governs no reforcen la cultura, la societat no la veu com un bé interessant". Cruz demana institucions més permeables i Almirall assenyala que, tot i el panorama fosc, el teixit "és brutal, hi ha molta gent i molts bons artistes". Esperem que resisteixi. ■

FOTOS: MARIADÍAS

ENS AGRADA

Les exposicions
del moment

PICASSO, ELUARD

★★★★

Una exposició feta d'evidències de com es van entrecruar i retroalimentar la vida i l'obra de l'artista i el poeta.

→ Museu Picasso. M: Jaume I.
Fins al 15 de març.

MIRÓ. CONSTEL·LACIÓ LLENA...

★★★★

Es desplega com una teranyina i presenta dibuixos de Miró poc exposats, els que més han interpellat Antoni Llena.

→ Fundació Miró. M: Espanya.
Fins al 7 de juny.

SUCCEEIX CADA DIA

★★★★

Mostra de la trajectòria de Jordi Mitjà, que torna a fer volar la primera pedra que va concebre per al Canòdrom.

→ Centre d'Art Fabra i Coats.
M: Sant Andreu. Fins al 26 de juliol.

LA MÈDIUM I EL POETA

★★★★

Els meravellosos dibuixos de Josefa Tolrà, qui canalitzava missatges del més enllà, dialoguen amb les obres de Joan Brossa.

→ Fundació Brossa. M: Arc de Triomf. Fins al 31 de maig.

Menjar

Coordina Ricard Martín
timeout.cat/restaurants

Noves mestres del sushi

La Mireia Font desmunta el tòpic més masclista de la cuina nipona: el que diu que una dona no pot fer un bon sushi.

UNICORNS, AIXÒ ÉS el que són les *sushi masters* al Japó. Allà hi ha la creença històrica que la mida i la suposada escalfor de les mans de les dones, les hormones i l'ús de cosmètics i perfums poden alterar negativament el producte. Per això, aquest gremi ha estat des de sempre un club exclusivament masculí, igual que el dels talladors de pernil aquí.

Una dada; el primer restaurant de sushi del país dirigit per una dona i amb un equip 100% femení, el Nadeshico Sushi, va obrir a Tòquio fa només cinc anys i se'n van fer ressò arreu del

món. Parlem del tema amb sis professionals de la gastronomia nipona a Barcelona: la Jun, mestressa de la cafeteria **Usagui** (Sant Joan de Vilatorrada, 28) ens en dona el context: "La nostra societat funciona per rols molt marcats. Fins fa poques dècades, el de la dona era la llar i la criança, i per ser un bon mestre de sushi cal molt temps d'observació i aprenentatge fora de casa".

L'Akiko, xefa al **Watatsumi** (Centre Comercial Arenes, Gran Via, 373-385), i l'Ayako, propietària del **Cuina Mametora** (Violant d'Hongria Reina

d'Aragó, 42), les més veteranes en edat, ens conten que quan eren petites era impensable que una dona es dediqués al sushi de manera professional i "sense referents és complicat que una nena senti la vocació", creu la primera. La Fabiola, mestra de sushi diplomada i propietària del **Robata** (Enric Granados, 55) i el **Sushi Monster** (Gal·la Placidia, 25) de Caracas i amb experiència laboral al Japó, desmenteix l'existència del sexisme dins del gremi: "Sempre se m'ha tractat amb molt respecte. Mai he patit discriminació,

tot el contrari". I rememora el temps que va conèixer amb una família japonesa a Nishiwaki: "Un matriarcat absolut. Això, sí, l'encarregat de fer sushi a casa era el pare, igual que als Estats Units és l'home qui fa la barbacoa".

Hi ha consens entre elles que la qualitat d'una peça de sushi no depèn del gènere de la persona que la fa, sinó de l'experiència que tingui. "És impossible que algú pugui distingir un nigiri fet per un home del fet per una dona. No hi ha nigiris d'homes i dones, hi ha nigiris bons o dolents" sentència la Kioko, cap

“És impossible distingir si un nigiri ha estat fet per una dona o per un home”

FOTOS: MARIA DÍAS

DE QUÈ VA...

Sis *sushi women* ens ofereixen una perspectiva de gènere del seu ofici.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Perquè aquests són alguns dels millors locals de cuina japonesa de Barcelona.

de partida de peix al **Lasarte** (Mallorca, 259). “Si acceptem que les mans dels homes són més aptes per a l’elaboració del sushi que les nostres, acceptem també que nosaltres hi posem més cor que ells quan en fem”, afegeix enriolada l’Akiko.

Les sis estan d’acord que la situació està canviant: “Ara a les aules d’hostaleria del Japó ja hi ha el mateix nombre de nois que de noies, cosa que obligarà els més tradicionalistes a canviar el xip, tant si volen com si no” diu la Kanako, responsable de rebosteria del **Nobu** (Av. de

Roma, 2-4), la més jove de les entrevistades. I ens venen al cap les polèmiques declaracions que va fer en Yoshikazu Ono, el fill de l’amo del *sushi-ya* més famós del planeta, el Sukiyaabashi Jiro de Tòquio, on justificava l’absència de dones al negoci afirmant que la menstruació desequilibra el seu sentit del gust.

Persort, el panorama actual que ens dibuixa la Kanako té més a veure amb el de la reputada xef japonesoamericana Niki Nakayama, propietària del restaurant amb estrella Michelin **N/Naka** de Los Angeles i un

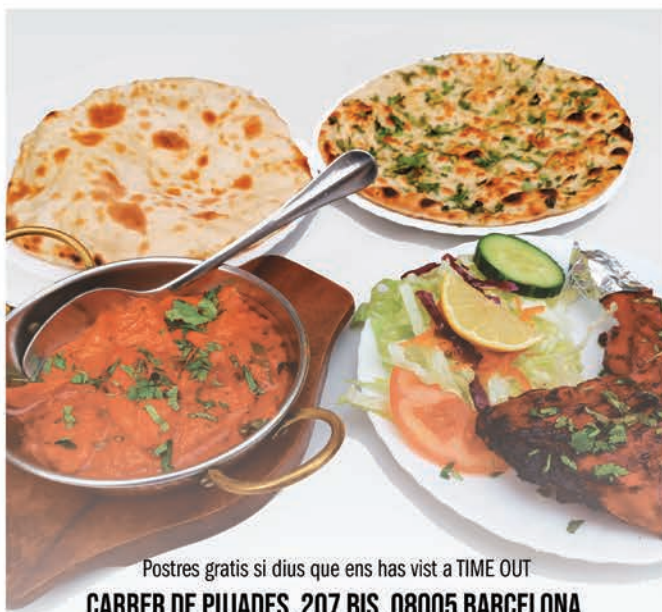
referent gastronòmic a escala mundial.

Què diríeu a les dones que s’hi volen dedicar? L’Ayako hi posa ironia: “Que no s’oblidin de refredar-se les mans en un bol amb aigua i glaçons abans de treballar”. L’Akiko, el pragmatisme: “Que s’hi dediquin fora del Japó, on hi ha menys prejudicis”. I la Fabiola, la força: “Que no caiguin en el victimisme de la suposada discriminació, que passin a l’acció. És un ofici meravellós”. ■

Més crítiques a
[timeout.cat/millor-sushi](https://www.timeout.cat/millor-sushi)

NICE SPICE

CUINA INDOPAKISTANESA

Postres gratis si dius que ens has vist a TIME OUT
CARRER DE PUJADES, 207 BIS, 08005 BARCELONA
93 308 95 48

RESTAURANT DE LA SETMANA

Tr@mendu

→ Passatge d'Andalusia, 8. M: Mercat Nou. 93 162 91 76. 20-25 €.

HI POTS ANAR a veure el futbol i fer una birra i unes anxoves (que netegen ells), unes braves ben bones, una tapeta de cecina (El Capricho) o la truita del dia (que fan al moment, sucosa). Hi pots anar a fer el vermut i aprofitar el solet que toca a la seva terrasseta collonuda de barri: a la plaça tranquil·la la mainada pot campar alegrement sense cotxes mentre els pares piquen una ensaladilla russa amb ventresca, uns musclos o tripa amb capipota.

Hi pots anar a fer un esmorzar de forquilla o un soparet d'alegria improvisada entre setmana, els plats que cuina la Manoli són per sucari-hi pa: mandonguilles amb sípia, fricandó, melós de vedella, galta! Cassola de la bona. El fill de la Manoli, en Jordi Marzo, després de treballar en moltes cuines reputades, va agafar els trapeus i va tornar al barri on va créixer per fer-hi la seva: un racó familiar on tothom s'hi troba com a casa i s'hi menja de conya. Per què acabar sempre sucumbint al xauarma en comptes d'atacar amb ganes un calamar farcit? Al Tr@mendu són espectaculars. Tenen bona teca (carn de Joan Casas, peix del GranBlau, verdures de Pau Santamaria) i bon mam (vins de Cuvée 3000). I els braços oberts i molt bon rollo, que és el més important. Tres estrelles que són quasi quatre. ■ Martí Sales

DE QUÈ VA...

A cada barri s'hi hauria de poder menjar tan bé com al Tr@mendu: cuina popular deliciosa.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per llepar-se els dits amb qualsevol dels seus plats de sucari. Per l'alegria.

RAVAL BRUNCH

25 !!!
EUROS

**DOMINGOS
12:00 - 16:00H**

¡JAMÁS HAS VISTO
UN BRUNCH IGUAL!
EN VARIOS AMBIENTES
Y CON DJ EN DIRECTO.
DISFRÚTALO TODOS
LOS DOMINGOS.
360° BAR TERRAZA
11ª PLANTA Y B LOUNGE
RESTAURANTE.

Hotel **Barceló** Raval
 Rambla del Raval 17-21
 08001 Barcelona
 Tel: 93 320 14 90
 barceloraval.com

FOTOS: MARIA DIAS

Beure

Coordina Ricard Martín
timeout.cat/bars

BAR DE LA SETMANA

Museum Bar

→ Marià Cubí, 173.

FGC: Gràcia. De dj, a dg, de 18 a 3 h.

AL VOLTANT DEL mercat de Galvany hi ha diversos bars, restaurants i locals on deixar-se estimar. Una ruta molt adequada és anar a sopar al Bar Omar i després tastar els còctels de nivell del Gimlet. En el camí entre els dos locals, acaba d'obrir el Museum Bar. No té res a veure amb el bar gai del mateix nom del carrer Sepúlveda. Darrere d'aquest Museum hi ha el Toni Peret, DJ i productor dels recopilatoris de més èxit dels anys 80 i 90: *Max Mix*, *Màquina*

DE QUÈ VA...

El DJ i productor Toni Peret ha obert el seu bar a la zona alta de la ciutat.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per prendre una copa mentre escolteu música d'abans del 2000.

Total, Ibiza Mix... I si, també el *Currupipi Mix*. Juntament amb Josep Maria Castells i Quique Tejada van vendre milions de discos. La música dance era imparable. El bar musical que ha obert és calmat, de colors càlids i amb l'ambient *upper* de la zona. S'hi pot fer una copa mentre s'hi escolten UB40, Lutricia McNeal, Backstreet Boys i Spice Girls, la música dels que van fer l'EGB.

Obren de dijous a diumenge a partir de les sis de la tarda i té un parell d'espais on trobar una mica més d'intimitat. A les parets hi ha penjades les portades de Max Mix, discos d'or, retalls de premsa i de nostàlgia.

Aquests dies és fàcil trobar al local el mateix Toni Peret, amb qui parlar de música, de la nit o dels llocs on segueix punxant.

■ Marc Serena

NO T'HO PERDIS

ICONIC WHISKY

→ Cyrille Mald & Alexandre Vingtier. Trad. David Cáceres. Libbooks. 448 pàg. 27 €.

EL CONEIXEMENT RACIONAL multiplica el gaudi sensual. Si us deliu per tenir un bon whisky a la mà, amb aquest llibre a l'altra en traureu molt més profit. Ja tenim edició espanyola d'*Iconic whisky*, una guia que inclou mil dels millors whiskys del món analitzats, amb una minuciosa biblioteca de notes de tast, però també una història d'aquest licor, els seus mètodes d'elaboració i rutes per destil·leries.

EL CÒCTEL

NIGHT'S WATCH

EL BAR

Especialitat única de The Alchemix (València, 212), garratibant restaurant i cocteleria.

ELS INGREDIENTS

Agafeu-vos: whisky, hidromel i albercoc, escuma de cívada i... *demi-glace* de cervoll!

EL TRUC

Un homenatge a *Joc de trons*: aglutina fusta vella, sabor de caça i dolçor medieval.

Tendències

Coordina Eugènia Sendra
timeout.cat/botigues

ENS INSPIRA

Criatures amables

Jugar amb robots i programar sense ordinadors és possible: ho fa l'artista Mónica Rikić.
Per Eugènia Sendra

COM A ARTISTA de tecnologia de nous mitjans i amb un peu a cada món, Mónica Rikić crea jocs experimentals que qüestionen l'entorn. De pare serbi i mare catalana, va estudiar Belles Arts i on se sentia més còmoda era amb el vídeo, l'animació, el flash i la programació, una progressió natural d'haver jugat –però tampoc en excés– amb aventures gràfiques. Ara compagina la docència universitària amb encàrrecs i amb la investigació, a través de la qual explora els organismes artificials intel·ligents (els descriu com “l'únic altre”), el colonialisme i la desaparició de la diversitat (el projecte que prepara per al programa europeu Contested Desires), els perills de transitar pel món guiant-nos amb Google Maps i la computació i el codi. És un discurs abstracte i dens que Rikić tradueix en experiències físiques –ha ensenyat programació tot fent teatre– i en instal·lacions com *Data gossiping robots*: les màquines (sosté a la mà un d'aquests robots simpàtics) fan safareig del dia a dia dels usuaris a partir de les nostres dades registrades al núvol.

Juguem?

La figura d'Allan Kaprow, el seu text *La educación del desartista* i la idea de no prendre's l'art seriosament són referents per a Rikić, que proposa activacions lúdiques.

La programació

Segueix de prop els col·lectius que treballen per consolidar el llenguatge de programació feminista, el C++, i recorda els algorismes pioners d'Ada Lovelace.

'Mare de robots'

El projecte és una simulació social, com un joc de rol amb robots dissenyat junt amb alumnes de la Massana, i es pot veure a l'exposició *Gameplay* (fins al 3 de maig al CCCB).

→ monicarikic.com

El teu estil

Per Laia Beltran

1

PÚRPURA

No. 6

Si el rei Lluís XIV es feia retratar vestit de púrpura, tu també pots tenir el teu moment reial amb aquests estesos socs de fusta i pell girada *made in USA*.

→ Socs Old School Clogs. 268 €. no6store.com

2

LILA

Zara

Vestits, bruses, faldilles... i fins i tot pantalons. La febre del lila no té aturador: et pinta l'armari i, de retruc, et reivindica valors feministes. Visca!

→ Pantalons Slouchy. 25,95 €. zara.com

3

VIOLAT

Verbena

La flor de la nostàlgia – amb pètals violats i malva – ha inspirat aquestes arracades de ganxet, fetes amb una tècnica tradicional turca. Bons pensaments!

→ Arracades Pensamientos. 65 €. verbenamadrid.com

4

LAVANDA

Malababa

Una habitació folrada de seda malva era la favorita de Sissi, que trobaria fascinant aquesta bossa de pell d'estil retro i nansa de metacrilat.

→ Bossa Bola. 320 €. malababa.com

EL CALAIX DEL SASTRE

Crema il·lustrada

→ [@terpenic](https://www.instagram.com/terpenic)
El laboratori de fitoteràpia Terpenic llança cremes urbanes i unisex que reconeixen per l'embalatge que signen il·lustradores. Trobareu el contorn d'ulls, el booster facial i altres en farmàcies.

Reomple'l

→ hermes.com
La incursió de *maison* Hermès en l'univers del maquillatge es materialitza en una col·lecció de pintallavis de 24 colors; l'estoig tricolor permet la recàrrega de barreta, i és un objecte bonic.

Joies de cotó

→ Gran Via, 670
El Cotton House, antic punt de reunió de la indústria tèxtil, s'alia amb la col·lecció Antoni de Montpalau, que exposa les glassilles –els preparatoris dels vestits, una joia– al vestíbul de l'hotel fins al 19 de març.

Intercanviem?

→ [@slowfashionandco](https://www.instagram.com/slowfashionandco)
Slow Fashion and Co organitza un nou intercanvi de roba: hi podeu dur peces en bon estat que ja no us poseu (deu màxim) per intercanviar amb roba de la resta de participants. La cita és el dissabte 7 a Orval (de 10 a 14 h).

Viatges

Coordina Manuel Pérez
timeout.cat/viatges

Més propostes a
timeout.cat/dones

Referents al món

Omplim la maleta de racons que ajuden a mitigar la falta de representació femenina. Per Manuel Pérez

1

SHUTTERSTOCK

2

3

4

1 Bonn, pioneres

Aproximadament, només el 8% de les estàtues de Barcelona estan dedicades a dones. Una cosa semblant passa als monuments i museus del món, una desigualtat simbòlica que intenten mitigar espais com el Frauenmuseum de Bonn. El primer museu del món dedicat en exclusiva a les dones va obrir l'any 1981: no té ni 40 anys! La institució és tota una referència pel que fa a la museïtzació i posada en valor de l'agenda d'igualtat.

2 Amsterdam, fer història

A Espanya, els museus recorden Emilia Pardo Bazán i Rosalía de Castro. Un dels més famosos d'Amsterdam és la Casa d'Anna Frank, espai estremidor que revela la triple opressió contra una dona, jove i jueva. A Begijnhof hi ha el pati més maco de la ciutat, espai que recorda les beguines, dones independents del segle XII que es dedicaven a la cura de persones. En l'extrem oposat, el frívol Museu de la Prostitució. Molta feina a fer, encara.

3 Londres, estimar-nos

Florence Nightingale no és tan coneguda com correspon als seus mèrits. La fundadora de la infermeria moderna també va ser pionera en tenir un museu dedicat el 1982. Bastant més recent és l'obertura, gràcies a un *crowdfunding*, de l'inaudit Vagina Museum, al barri de Candel, amb l'objectiu de tornar estigmes al voltant del cos de la dona i promoure la seva salut integral, moltes vegades coartada per la falta d'informació.

4 Buenos Aires, en lluita

El Puente de las Mujeres porta a Puerto Madero, barri modern que ha batejat els seus carrers amb noms d'il·lustres personatges femenins. A la ciutat, per cert, cada dijous des de fa més de 40 anys, desfilen al voltant de la simbòlica plaza de Mayo les mares i àvies dels represaliats per la dictadura argentina. La lluita es barreja darrerament als carrers amb els mocadors verds que reclamen una llei que possibiliti l'avortament. Seguim!